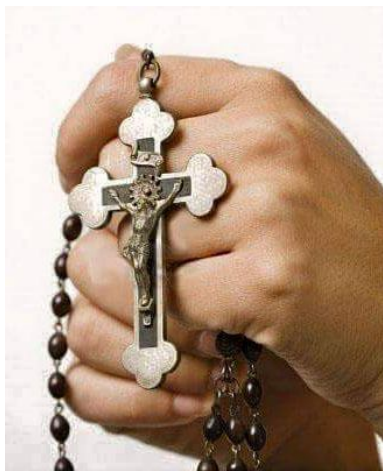

*Tháng 10 – Sống Kinh Mân Côi

LẦN CHUỖI BẰNG TRÁI TIM

Em thân mến,
Mùa hè đã qua với những cuộc du ngoạn lên núi xuống biển, trèo đèo vượt suối thật thú vị, hay những chuyến công tác xã hội mệt mà vui. Em nói với tôi “mùa hè rực rỡ” trôi qua nhanh quá, em không có thời giờ để tâm hồn lắng xuống suy

niệm và cầu nguyện bằng tràng chuỗi Mân Côi.

Em và tôi cùng xin Thần khí Đức Kitô cho chúng ta được nhìn vào Đức Maria, để thấy sự lạ lùng mà Thiên Chúa đã làm nơi người thiếu nữ đơn sơ của thành Nazaret, và đang làm nơi mỗi người chúng ta, để qua đó việc lần chuỗi của em trong tháng Mân Côi này không phải là một thói quen trên môi miệng nữa mà thực sự là việc **“Lần Chuỗi Bằng Trái Tim”**.

Em biết đó, theo luật tạo hóa, thì tất cả vũ trụ bao la này đều phải chuyển động quy vào một tâm. Trong xã hội thì mọi thành viên trong tập thể phải theo một cái đầu. Trong gia đình, mọi người phải phục tùng người gia trưởng. Như vậy mới có an bình trật tự.

Nếu trái đất ta đang ở cứ xoay tự do, mà không chịu quy hướng về mặt trời, thì loài người sẽ chết hết. Nếu mỗi người trong gia đình cứ hành động theo ý của mình, thì gia đình ấy sẽ lộn xộn rồi đến tan hoang.

Tất cả đất trời đều theo ý của Thiên Chúa mà xoay vần theo đúng quy luật, nên mới có nắng mưa thuận hòa, lúa ngô khoai sắn mới sinh sản tốt tươi, cuộc sống mọi người mới được bảo đảm ấm no hạnh phúc.

Thế nhưng, thật buồn em ạ! Trên trái đất này, con người là tạo vật được Thiên Chúa yêu thương nhất, được Chúa cho làm chủ vũ trụ vạn vật này lại cũng muốn làm chủ mình, không theo ý Thiên Chúa. Họ thích sống theo ý mình. Ai cũng cho ý mình là nhất. Mà họ có biết đâu khi chỉ làm theo ý mình là họ đang làm nô lệ cho chính bản năng của mình. Con người mất bình an ngay tự trong tâm hồn mình, rồi từ đó nảy sinh mất bình an trong gia đình, trong giáo xứ, trong cộng đoàn. Người này trở nên mao mai, thánh giá cho người khác, chất thêm gánh nặng lên vai nhau.

Từ tổ ấm gia đình lan ra xã hội, không có một nước nào trên thế giới mà không phải có pháp luật, không phải có tòa án, không có trại

giam, nhưng trật tự xã hội vẫn thường xuyên bị vi phạm, và có lẽ cho đến tận thế, những hình thức luật pháp này vẫn còn phải duy trì. Em có biết tại sao không?

Bởi vì mọi người đều bỏ Thiên Chúa, và tự làm theo ý của mình. Kinh Thánh nói : *“Vì họ đã không thêm nhận biết Thiên Chúa, nên Người đã để mặc họ theo trí óc lệch lạc mà làm những điều bất xứng, lòng họ đầy bất chính, xấu xa, tham lam, độc ác đủ thứ; nào là ganh tị, giết người, cãi cọ, mưu mô, thâm hiểm; nào là nói hành nói xấu, vu oan giá họa. Họ thù ghét Thiên Chúa, ngạo ngược, kiêu căng, khoát lác, giỏi làm điều ác, không vâng lời cha mẹ, không có lương tri, không giữ lời hứa, không chút tình cảm, không chút xót thương.”* (Rm 1,28-31). Từng ấy thứ đè nặng trên lòng mỗi người, thì làm sao mà có bình an được, phải không em? *“Họ thừa biết phán quyết của Thiên Chúa là : hễ ai làm những điều như vậy thì đáng chết. Thế mà không những họ cứ phạm tội đó, lại*

còn tán thành những kẻ làm như vậy.” (Rm1,32)

Trước sự vô cùng vĩ đại của người ta, Thiên Chúa đã sai Con Một của Ngài là Đức Giêsu Kitô đến trong thế gian. Đức Giêsu xuống trần không để làm một việc gì lớn lao, Người chỉ xuống làm có một việc duy nhất : *“Ngày Con đến để làm theo ý Cha”* (Dt 10,7). Vì trong ý muốn của Cha thì có trật tự bình an. Chính trong ý muốn của Cha mà Đức Giêsu đã hy sinh đến chết trên thập giá và phục sinh. Tất cả mọi người chúng ta đã không làm theo ý Thiên Chúa, thì hôm nay có một con người đã làm, và làm trọn hảo. Con người đó là Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta.

“Thầy để lại bình an cho anh em. Thầy ban cho anh em bình an của Thầy. Thầy ban cho anh em không theo kiểu thế gian. Anh em đừng xao xuyến cũng đừng sợ hãi.” (Ga 14,27). Chút kinh nghiệm non trẻ như em cũng có thể thấy bình an của thế gian thường dựa trên tiền của danh vọng. Đó là thứ

chứa đầy mầm xao xuyến lo âu. Bình an của Đức Giêsu là bình an tuôn trào từ trái tim đầy Lòng Thương Xót của Người nơi thập giá và tràn đầy Thánh Thần trong sự Phục Sinh của Người.

Hôm nay, em có thấy các kẻ tin ở trong Hội Thánh, đã có ai hoàn toàn chịu đón nhận sự bình an Đức Giêsu Kitô hứa ban chưa ? Thực sự, con người vẫn chưa hoàn toàn để thánh ý Thiên Chúa hoạt động trong đời mình. Điều mà Thiên Chúa muốn và Đức Kitô tha thiết kêu mời là mọi kẻ tin vào Ngài, hãy luôn cầu khẩn van xin cho được : *“Ý Cha thể hiện dưới đất cũng như trên trời”* (Mt 6,10). Thế mà hôm nay, em thấy đó, Thiên Chúa chỉ gặp thấy ý người ta lan tràn trên mặt đất.

Nhưng tạ ơn Thiên Chúa em ạ! Ngoài Đức Giêsu, Đấng duy nhất chu toàn thánh ý của Cha, chúng ta còn được Thiên Chúa ban cho một con người thứ hai. Em có biết người đó là ai không? Đó là Đức Trinh Nữ Maria, một thiếu nữ vô danh

ở làng Nazaret. Mẹ đã sắp mình xuống đất dâng trọn trái tim của mình cho Thiên Chúa : *“Xin cho thánh ý Ngài, được thành tựu nơi tôi”* (Lc 1,38). Em thấy lúc ấy trời mở ra, Thánh Thần Chúa ngự xuống trên Mẹ và quyền năng Đấng Tối Cao rợp bóng trên Mẹ, và như lời kinh chúng ta thường đọc : *“Chức ấy Ngôi Thứ Hai xuống thế làm người”*.

Em thân mến,
Công đồng Vatican II đã nói về Đức Maria trong chương 8 của Hiến chế Tín lý như sau : *“Chính Đức Maria, nhờ vâng phục (thánh ý) Thiên Chúa, đã trở nên nguyên nhân cứu độ cho toàn thể nhân loại chúng ta. Nút dây đã bị thắt lại do sự bất tuân của Evà, nay đã được gỡ ra nhờ sự vâng phục của Đức Maria”* (C.8, đoạn 56).

Em muốn có bình an hạnh phúc thật sự, thì phải nhìn Đức Maria như mẫu gương tuyệt vời. Em hãy mở hết tâm hồn ra mà đón nhận Đức Kitô vào trong lòng mình, để nhờ Người đặt tất

cả ý riêng mình vào ý Thiên Chúa như Mẹ Maria đã làm.

Trong suốt cuộc đời mình, Mẹ chỉ có một đích ngắm là Đức Giêsu Kitô, chỉ có một điều để suy niệm và giữ kỹ trong lòng là Giêsu Kitô, chỉ có một trái tim để yêu mến là trái tim Giêsu Kitô. Vì thế, khi gặp gỡ ai, Đức Maria chỉ mời gọi và làm cho người ta đón nhận Đức Giêsu Kitô con Mẹ.

Gioan Baotixita, qua Mẹ Maria đã được Đức Giêsu tha tội tổ tông ngay trong bụng mẹ là bà Elisabet. Đám cưới thành Cana, nhờ Đức Mẹ chỉ người ta đến gặp Đức Giêsu, thì nước lã được hóa thành rượu ngon.

Hôm nay Đức Maria cũng mời gọi tất cả tín hữu đi vào ý Thiên Chúa là đón nhận Con Mẹ bằng cách lần chuỗi Mân Côi. Đức Giêsu Kitô, chính Người là mẫu nhiệm cứu chuộc, và mẫu nhiệm cứu chuộc đã diễn ra trong suốt cuộc đời Giáng Sinh, chết Thập Giá và Phục Sinh của Người.

Đức Maria, Đấng mang Lời Thiên Chúa trong

lòng mình, hằng dõi theo bước Con trên đường cứu chuộc, kết hợp mật thiết với Con như thể nên một cùng Con trong mầu nhiệm ấy. Một mũi giáo đâm thấu trái tim Giêsu, thì một lưỡi gươm cũng thấu qua lòng Mẹ.

Chúng ta đang sống trong Năm Thánh, kỷ niệm 100 năm Đức Mẹ hiện ra tại Fatima. Em còn nhớ một trong 3 mệnh lệnh của Mẹ khi hiện ra ở Fatima năm 1917 là **“siêng năng lần hạt Mân Côi”** chứ ? Mẹ kêu mời đọc kinh Mân Côi hằng ngày là Mẹ kêu mời đắm mình vào mầu nhiệm cứu chuộc của Đức Giêsu Kitô. Mẹ kêu mời con cái mình hãy **“Lần Hạt bằng Trái Tim”** chứ không chỉ **“thờ kính ta bằng môi bằng miệng”**! Vì thế khi em lần hạt Mân Côi không chỉ là đọc với số lượng cho thật nhiều, nhưng là đặt tất cả những đau khổ cực nhọc của đời mình vào cuộc tử nạn thập giá của Đức Giêsu Kitô, Đấng đã đau khổ cực nhọc như chúng ta, và hôm nay Ngài vẫn giang hai tay, mở trái tim để nhận hết nỗi đau khổ

cơ cực và cả tội lỗi của chúng ta nữa vào Lòng Thương Xót của Người. Ở nơi Đức Giêsu, biến xót thương mệnh mông sẽ xóa hết tội lỗi của anh, của em, của tất cả mọi người, và trao ban cho chúng ta tình yêu vô biên và sự giàu có vô phương dò thấu của Ngài (Ep 3,8-10). Khi **“Lần Hạt bằng Trái Tim”** như thế, em được nên một với Đức Giêsu, được ở trong sự bình an của Thiên Chúa, không còn bị bất cứ nỗi đau khổ, hay phồn vinh nào của thế gian làm em lo âu xao xuyến nữa.

Nói thật cho em biết, việc kính mến Đức Mẹ dù huy hoàng bên ngoài thế nào, mà không gặp được Đức Giêsu trong tâm hồn mình, trong cuộc đời mình là việc sùng kính sai lạc.

Nếu em lần chuỗi Mân Côi suốt ngày, mà không liên kết được với Đức Giêsu, không để Đức Giêsu lo toan gánh vác cho em tất cả những khổ đau và những tội lỗi của mình, để em được sống bình an trong Thiên Chúa, thì việc lần hạt vẫn chưa theo đúng ý của Đức

Mẹ, vẫn chưa phải là “*Lần Chuỗi bằng Trái Tim*”, vì ý của Chúa Cha vẫn chưa được thể hiện dưới đất trong đời em.

Thay cho lời kết lá thư này, xin gửi đến em tâm tình của một người bạn trẻ thời @ đã cảm nghiệm thế nào là “**Lần Chuỗi bằng Trái Tim**” :

“Mỗi ngày, lúc 15g00 tôi đều đến với giờ cầu nguyện Lòng Thương Xót Chúa tại Giáo Điểm Tin Mừng để cùng lần chuỗi, cùng tham dự thánh lễ và gặp gỡ những chứng nhân lên làm chứng cho Lòng Thương Xót Chúa. Lần hạt, quả là một việc khó đối với giới trẻ. Thú thật, nói đến phải đọc năm chục kinh là những người trẻ như chúng tôi thời @ đã thấy ngán lắm rồi. Nhất là vào lúc giữa trưa như thế này thì chắc hẳn là buồn ngủ và chán lắm. Nhận định ban đầu của tôi là như thế!

Thế nhưng không biết từ lúc nào tôi đã hiểu được ý nghĩa câu nói “Lần Chuỗi Bằng Trái Tim” là gì.

Bây giờ tôi đã cảm thấy thích thú khi được cùng cộng đoàn lần chuỗi Mân Côi và chuỗi Lòng Chúa Thương Xót. Tôi thấy thú vị khi được nghe đủ các giọng đọc kinh của cả ba miền Nam Trung Bắc, được nghe từ giọng trẻ thơ, thanh niên đến người già. Tất cả hòa nhịp trầm bổng như một bản hợp xướng của một ca đoàn đặc biệt : “Ca đoàn Lòng Thương Xót Chúa và Đức Mẹ”. Có những lúc trời đổ mưa khi cả cộng đoàn đang vang rền những lời kinh. Họ vẫn kiên trì đứng đó với dù, nón và chuỗi tràng hạt trên tay. Những giọt nước mưa nhỏ xuống trên đôi môi mấy máy tiếng kinh cầu như “những giọt lệ từ trời cao”. Rồi khi trời nắng chang chang, những giọt mồ hôi lăn trên trán, nhỏ xuống vai, thấm ướt đầm lưng... những kẻ tin vẫn kiên trì đội nắng cầu nguyện háng giọt mồ hôi như giọt lệ từ trời. Tôi vẫn gọi đó là những “Giọt Lệ Từ Trời Cao” vì Chúa và Mẹ “chạnh lòng thương” khi nhìn thấy đoàn con dưới thế dù lam lũ tất

tươi vẫn đồng thanh cất vang lời kinh với cả tâm tình của trái tim và lòng yêu mến.

Làm sao Chúa và Mẹ không “chạnh lòng thương” khi trước mắt tôi những ông bà cụ lụm khụm nhưng vẫn muốn cùng với con cháu, những đôi vợ chồng trung niên, những cô thiếu nữ và cả những chàng thanh niên đầu xanh tóc đỏ, cùng các em tuổi teen ham bay nhảy lại đang kính cẩn cầm xâu chuỗi lần hạt thật sốt sắng. Nhìn cảnh tượng đó, ai dám bảo họ không có chiều sâu nội tâm? Ai dám bảo họ không có lòng tin mà đến đây chỉ vì ham vui hay hiếu kỳ? Hầu như trái tim họ đã hòa nhập vào lời kinh đang cùng nhau vang lên lời tạ ơn Thiên Chúa, cảm ơn Mẹ. Chúng tôi cùng nhau suy gẫm từng Mầu Nhiệm của Kinh Mân Côi. Lời kinh được vang lên

từ trái tim với tấm lòng yêu mến và tin tưởng. Mỗi mầu nhiệm là hình ảnh cuộc đời của Chúa Giêsu hiện ra trong chúng tôi, đi vào tâm trí và hiện diện trong đời sống. Bây giờ tôi mới thấy ích lợi của việc cầu nguyện lần hạt chung là như thế nào. Tôi có thể hoà nhập cùng mọi người chúc tụng Thiên Chúa và tôn vinh Mẹ trong niềm hân hoan. Niềm tin như được tuôn trào, niềm vui như được dâng cao. Lời kinh ấy không chỉ dừng lại trong ngôi thánh đường Giáo Điểm Tin Mừng chiều nay, nhưng sẽ theo suốt từng chặng đường đời chúng tôi, hướng dẫn cuộc sống chúng tôi, và giúp chúng tôi biết đặt ý mình trong ý Thiên Chúa như Mẹ Maria...”

Như thế là “Lần Chuỗi bằng Trái Tim” đó em ạ!

Hẹn gặp em trong những lá thư sau.

*Lm. Giuse Trần Đình Long
Khuya tĩnh lặng Giáo Điểm Tin Mừng*

*Chứng Nhân LTX tại Việt Nam

• **Tâm Sự Của Đứa Con Tân Tòng**

Cha muốn con kể gì cho cha ạ, ơ thì con được nhiều lắm đến nỗi mấy cô dạy giáo lý nói con được Chúa cưng chiều. Mấy cô ghẹo là ai cũng là "con chiên" của Chúa, còn con là "con vịt" vì con nói nhiều, không phải con "tám", mà vì khi cầu nguyện con không chỉ xin ơn, mà còn tâm sự với Chúa về những gì con không hiểu và dường như Chúa cũng thích trả lời con, vì khi hỏi như vậy thì vài ngày sau con được Chúa trả lời ngay. Con vui lắm!

Con nhớ một lần con bị cảm sốt, tinh thần con cứ suy nghĩ, liệu Chúa có biết con không và Chúa có thương con không khi Ngài có quá nhiều con. Câu hỏi đặt ra buổi sáng thì chiều Chúa trả lời bằng hành động, là con bị kẹt một việc nên không đi lễ được các thánh lễ của cha giảng. Lúc ấy con chưa rửa tội nên con phân vân không muốn bỏ lễ nhưng con không tài nào đi được nên con khóc. Buổi chiều con đi lễ đứng ở ngoài, cha xứ thông báo đổi giờ lễ: "tôi đổi giờ lễ để anh chị em ngủ thêm chút nữa rồi sáng đi cho khỏe để đừng ai bỏ lễ", vì hôm đó là lễ Đức Mẹ Vô Nhiễm. Khi nghe cha nói như vậy, tự nhiên nước mắt con cứ chảy, lúc ấy đang ở ngoài đường trước cổng nhà thờ, con nghe tim mình đau nhói vì đã nghi ngờ tình yêu Chúa dành cho con. Con không thể tin nổi Chúa lại làm điều ấy vì con. Hôm ấy con hối hận lắm vì chưa ai yêu con như Chúa, bây giờ con sống vì một lý do duy nhất là làm cho Chúa vui thôi. Mọi sự con phó thác.

Lúc chưa theo đạo con không hiểu tại sao Chúa lại bị đóng đinh, con nói mấy thần linh đạo khác thờ ai cũng đẹp và sang, còn Chúa sao bị gì mà lại khổ sở và đau đớn thế. Con cứ thắc mắc nhưng không ai nói cho con nghe. Khi xa quê, con lên đây vừa học vừa làm, lần đầu tiên con được thấy nhà thờ, vì nhà con ở vùng xa nên con không biết nhà thờ. Con biết Chúa là do coi phim, thấy có đạo gọi là đạo Chúa, vậy thôi. Lúc ấy con khờ lắm, con ước được đi xem nhà thờ từ lúc bé, nhưng đến 17 tuổi mới được thấy, 18 tuổi mới được bước chân vô vì con sợ người ta không cho vô. Con nghĩ vậy thôi chứ có ai cấm đâu, thế là con xin được đi lễ và chị có đạo dẫn con đi lễ, hôm ấy là lễ chủ nhật. Đó là lần đầu tiên con vào nhà thờ. Con nhìn thấy tượng Chúa Giêsu chịu nạn to và rõ vì trước giờ con chỉ nhìn tượng nhỏ xíu trong ti vi thôi. Con hơi sợ không dám ngược lên, chút chút cứ nhìn lên và thấy vui vui. Con vui lắm, thấy Chúa đẹp quá. Hôm đó cha xứ giảng con không hiểu gì hết, vì con là người miền Tây mà cha thì nói giọng Bắc. Thế nhưng, con cảm nghiệm được gì đó mà con không diễn tả được. Con biết sự thật là Chúa bị như thế vì con người nói chung và cho chính bản thân con nói riêng. Hôm ấy Chúa đã đổ vào tim con một dòng thác tình yêu. Con khóc nức nở trong nhà thờ nhưng con không hiểu vì sao, còn thấy vui và cũng đau lòng khi nhìn thấy Chúa đau đớn. Con không biết diễn tả sao cho cha hiểu, con không tìm được từ nào thích hợp để diễn tả. Từ lúc ấy, con quyết lòng sẽ theo Chúa vô điều kiện như hạt mầm được gieo. Hằng ngày Chúa chăm sóc cây tình yêu cho con và nó đang lớn lên mỗi ngày. Lúc trước con không biết yêu mọi người, nhưng giờ con nhìn thấy họ như Chúa ở thế gian nên con đã vượt qua được cái tôi cứng đầu của con, con biến đổi hoàn toàn rồi cha ạ.

• Bệnh Vẩy Nến

Con là Phêrô Nguyễn Văn Thường, sinh năm 1978. Vợ con là Nguyễn Thị Ngân, sinh năm 1984. Con ở giáo xứ Bà

Lụa, Giáo phận Phú Cường, Thanh Lợi, An Thạnh, Bình Dương, làm nghề bán trái cây. Cách đây 3 tháng, con bị dị ứng, từ mặt đến chân tay và toàn thân thể con đều có mụn. Lúc đầu nó chỉ nhỏ như hạt rôm và đỏ như quả sơ ri chín đỏ. Con nghĩ chắc là trong người bị nóng thôi nên con không để ý đến nữa.

Thời gian trôi qua, mụn lớn dần lên như hạt đậu, phần đầu và mặt bị tróc ra từng vẩy trông giống như là vẩy cá vậy. Lúc đó con quyết định đi khám xem thể nào. Con khám ở bệnh viện Hoàn Hảo, bác sĩ nói con bị bệnh vẩy nến, bệnh này chỉ uống thuốc để chống mụn phát triển thêm thôi chứ không khỏi hoàn toàn.

Thế rồi con lấy thuốc về uống, uống được mấy ngày mà vẫn không thấy giảm. Con lại đến bệnh viện Da Liễu khám tiếp xem có đúng là bệnh này không. Con được giám đốc bệnh viện khám, ông ấy cũng nói như vậy. Nghe xong con rất buồn, nhưng con vẫn lấy thuốc uống, nhưng bệnh không hề thuyên giảm mà càng ngày càng lớn và đỏ thẫm hơn.

Lúc này con thất vọng hoàn toàn, con buồn và lo lắng không biết phải làm sao đây. Vợ con nói: “để em nhắn tin cho cha Long”. Thế rồi em ấy nhắn tin cho cha nhờ cha và cộng đoàn cầu nguyện xin Chúa chữa lành cho con. Khi vợ con nhắn tin xong, hai ngày sau con nhận được tin nhắn của cha. Lúc nhận được tin nhắn của cha cũng chính là lúc ảnh Lòng Thương Xót Chúa để trên bàn thờ rơi xuống ngay chỗ vợ chồng con đang đứng. Lúc đó, vợ chồng con rất xúc động, thầm nghĩ trong lòng có khi nào Chúa chữa bệnh cho không? Con cứ tin là Chúa chữa cho con khỏi bệnh. Hai ngày sau, mụn trên thân thể và đầu nhạt bớt, bây giờ con đã khỏi hoàn toàn.

Con đã được Chúa sờ chạm và được Chúa chữa lành cho con khỏi bệnh, hôm nay vợ chồng con xin tạ ơn Chúa và Mẹ Maria.

• **Hiếm Muộn**

Con là Kim Dung và chồng con là Phạm Đức Vương. Được Chúa và Mẹ Maria ban hồng ân xuống nên vợ chồng con được đứa con như ý muốn. Cha ơi, lúc đầu vợ chồng con cũng xin khẩn ơn này ơn kia, thế là cũng được. Thế nhưng đến lúc có thai thì bị thai yếu phải nằm bệnh viện, con tưởng là không giữ được nhưng cuối cùng Chúa và Mẹ chấp nhận lời cầu nguyện của vợ chồng con.

Khi đến lúc con chuẩn bị sinh, tưởng là phải mổ vì bị bế nước ối sớm, trong lúc đó con nghĩ ngay đến Lòng Thương Xót Chúa và cầu xin Ngài. Khi chuyển viện thì con được sinh nhanh và sinh thường. Vợ chồng con cảm tạ ơn Chúa. Từ lúc mang thai đến khi đưa bé ra đời, con đã tự hứa lòng và Chúa cho con của con mọi sự bình an. Con con vẫn khỏe mạnh, không ốm đau gì hết. Thậm chí, cho đến lúc này, em bé đã ra đời, bé ít đau ốm bệnh tật so với các bé khác. Con thầm nghĩ, con xa Chúa nhưng Chúa vẫn ban cho vợ chồng con có con thì xin Chúa gìn giữ con của con luôn mãi.

Đây là một chút lòng thành của con, con được như ngày hôm nay đều nhờ Chúa và Mẹ ban cho, trong đó có cha và cộng đoàn hiệp ý cầu nguyện. Hằng ngày con sẽ cầu nguyện và đọc kinh Chuỗi Lòng Thương Xót.

Xin cha và cộng đoàn luôn hiệp ý cầu nguyện cho gia đình con luôn được khỏe mạnh, nhất là con của con ít ốm đau bệnh tật, ăn mau chóng lớn. Con chào cha.

• **Đổi Đời**

Con tên là Nguyễn Quốc Việt. Hôm nay con làm chứng cho Chúa vì Chúa đã thức tỉnh và cứu sống con. Cách đây 2 năm con có đi lễ, sau đó con đi học và không đi lễ được nữa. Từ đó, con bắt đầu quậy phá, đua đòi theo bạn bè bỏ lễ, tìm cách kiếm tiền để mua xe. Ba mẹ và anh chị em khuyên thì con chửi lại. Khi mẹ con đọc kinh Lòng Thương Xót Chúa, mẹ khóc và nói với Chúa rằng Ngài sẽ có cách thay đổi con. Chị

con nhắn tin cho cha xin cầu nguyện. Đúng 2 tuần sau con bị tai nạn. Con bị té xuống đường, 2 bên là đá chẻ và bê tông cốt thép, cách nhau 1,5m. con và xe lọt ở giữa một bãi đất. Con chỉ bị vỡ xương hàm, sau 10 ngày mổ con được xuất viện.

Con hứa với Chúa là con sẽ thay đổi. Nhưng được mấy ngày thì con lại mê vào xe và cầm tiền đi đổi xe. Trong lúc đi đổi xe con lại không mang theo điện thoại để gọi chỗ hẹn để đưa tiền và cũng không thấy người đổi xe. Lúc con chạy về, máu trên đầu con dồn xuống, người con cảm giác bị ớn lạnh như thể là con bị não sắp chết. Con chỉ muốn gặp mẹ con lần cuối để nói lời xin lỗi và chết.

Sau đó, con đi bệnh viện để chụp X-ray và kết quả là không bị gì hết. Con biết Chúa đã thức tỉnh con thêm lần nữa. Cha ơi, con đã đi xưng tội và rước lễ lại sau 4 năm bỏ Chúa. Con thấy trong lòng thoải mái và nhẹ nhàng, con không còn lo sợ. Bây giờ con quay trở về với Chúa, con được rước lễ và con mừng lắm cha ạ.

Con khẳng định rằng không ai có thể tách con ra khỏi Lòng Thương Xót Chúa được. Lúc trước con đi lễ chỉ ngồi quán cà phê và gốc cây, giờ thì con đã vào trong nhà thờ. Tối nào con cũng lên nhà thờ đọc kinh cho dù trời mưa. Cứ mỗi 3 giờ chiều là con đọc kinh Lòng Thương Xót Chúa. Con cảm tạ cha và cộng đoàn đã cầu nguyện cho con, giờ đây con đã thay đổi 100%.

*Trang thơ của Đỗ Văn Tích

**GIA ĐÌNH -
NƠI KHỞI NGUỒN HẠNH PHÚC**

Hàng ngày Giáo Điểm rộn ràng
Cho dù gió hú, nắng vàng, mưa rơi...
Đường đi nhộn nhịp chân người
Gặp nhau, tay bắt miệng cười hời hán .

Họ là những chiên lầm than
Muôn nơi tụ họp dưới ràn của Cha .
Tin vào Lòng Chúa bao la
Cậy nhờ tay Mẹ thiết tha dắt dìu .

Cụ già gầy chống liêu xiêu
Áo phai , tóc bạc, da nhiều nếp nhăn .
Quỳ dưới chân Chúa ăn năn
Thì thâm khấn nguyện, nhọc nhằn mau qua .

Trọn đời tin thác nơi Cha
Cháu con đạo đức, vào ra đỡ đần .
Đôi uyên ương , tuổi thanh xuân
Nguyện cầu cho được mãi gần bên nhau .

Yêu rồi - trước cũng như sau
Đường đời chung lối, khổ sầu sẻ chia .
Mẹ cha vất vả sớm khuya
Ngược xuôi kiếm sống, đầm đìa mồ hôi .

Nụ cười luôn thấm bờ môi
Nhìn đàn con trẻ vâng lời, chăm ngoan .
Dù nghèo , tình nghĩa chứa chan
Vợ chồng nhẫn nhịn, tay làm hàm nhai .

Đôi mươi - tuổi trẻ gái trai
Chấp tay khấn nguyện tương lai an bình.
Vững vàng gìn giữ khiết trinh
Hồn an xác mạnh, trọn tình trước sau ,

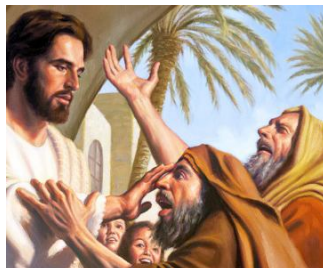
Bao gia đình đang khổ sầu
Chia lìa chồng vợ....vì đâu nỗi này !?
Chúa ban cho phúc sum vầy
Mái tranh êm ấm, tình say bên tình !

Mảnh đời phiêu bạt, điêu linh
Tha phương cầu thực, phận mình tai ương .
Lệ tràn , trần trọc đêm trường
Xin Chúa dìu dắt, cố hương tìm về .

Lời Ngài thức tỉnh con mê
Hội nhân kín mức thỏa thuê , hạnh phúc...
Về đây Giáo Điểm Tin Mừng
Lòng Thương Xót Chúa ở cùng chúng ta .

*(*Lời thơ con cảm nhận được từ những ân phúc, nội dung thật hữu ích, thiết yếu cho đời sống của mỗi người trong gia đình con. Với 90 ngày "Niềm Vui Gia Đình". Con xin dâng lên Lòng Chúa Thương Xót và Mẹ Maria lời cảm tạ, tri ân).*

*Chứng Nhân LTX tại Hải ngoại

1. Con tên là Phêrô Bùi Quang Dũng, 58 tuổi, ở Florida – Hoa Kỳ. Bị tai nạn nghề nghiệp, con có tàu bắt tôm, trong khi đang kéo giá lên thì tự nhiên đứt cái xích ròng rọc rớt xuống đầu, con té xỉu ở sàn tàu bất tỉnh, và 3 hôm sau mới tỉnh trong bệnh viện. Con có thể cử động được. Trong thời gian đó, con có 1 cháu gái mới được 3 tháng tuổi. Con có 3 đứa con, đứa lớn nhất 34, đứa nhì được 30, và đứa út 28. Con của con đã ăn học thành tài, nhưng lại không giữ đạo, con chỉ mong con của con được ơn ăn năn trở lại đạo. Con được ơn lớn nhất là được biết đến lòng thương xót của Chúa. Có một hôm con không biết ở đâu mà lại thấy ở trên bàn phòng khách có 2 đĩa CD 60 bài giảng, con hỏi vợ thì vợ nói không biết. Con liền cho vào máy nghe, rồi cảm xúc và con liền copy ra nhiều. Khi cha xứ đến cho rước Mình Thánh Chúa mỗi Chúa Nhật, con hỏi cha có kính lòng thương xót Chúa không? Tuần sau cha mang đến cho con cuốn kinh lòng thương xót Chúa, con đọc và copy ra. Vào 3h chiều mỗi ngày kính lòng thương xót Chúa, con nhờ cha nói sau lễ để họ biết đến.

2. Vợ chồng con là Paul Kenneth và Agnes Anh Thư Straile ở New Jersey, Hoa Kỳ. Năm ngoài khi biết em trai con bị ung thư ruột và bao tử ở giai đoạn cuối khi phát hiện bệnh. Bạn của con là Phương ở VN cho con biết website muoichodoi.info của cha, gửi cho con đĩa CD và sách để con đọc và học cách lần chuỗi lòng thương xót Chúa. Con

đã viết thư cho cha, cha đã nhắn tin trả lời cho con. Chỉ với niềm tin này, con đã mở các bài giảng của cha cho em con nghe suốt 7 tháng trời. Bệnh tình của em con rất nặng, không còn có thể chữa trị được nữa. Em trai con đã không đi lễ và xưng tội rước lễ hơn 20 năm, nằm trên giường bệnh được nghe cha giảng và nghe các chứng nhân lòng thương xót Chúa, em con đã khóc và ăn năn vì đã ham công việc và đã xa cách Chúa quá lâu như vậy. Em con được xưng tội và rước lễ, được cha chúc phúc lành và cầu nguyện cho em con. Con cầu xin, phó thác vào Chúa, cầu xin Đức Mẹ chuyển cầu đến Chúa cho em được cầm lại, cho thuốc men và trị liệu có kết quả để em con được sống, nó còn trẻ quá, con cái nó còn nhỏ dại. Mỗi ngày con cứ canh giờ các bác sĩ thường đến thăm bệnh nhân của mình 2 lần/ngày để để chặn trước các vị bác sĩ ấy, năn nỉ họ đừng cho em con biết tình trạng thật của nó, để em con có niềm tin, hy vọng đến phút cuối cùng mà không phải sống từng ngày đối diện với cái chết của chính mình. Con không nhớ đã gặp được bao nhiêu bác sĩ, bao nhiêu y tá trong những tháng đó để năn nỉ họ đừng cho em con biết sự thật. Con đã lợi dụng sự giới hạn về tiếng Anh của em con để nói khác đi, nhẹ đi những dự kiến về bệnh tình của em cho em đừng sợ. Một buổi sáng con đến thăm em trước khi đi làm, em con đã nói với con: em sắp về với Chúa rồi, em đã gặp được Chúa rồi, mỗi ngày em đều được rước lễ, có Chúa ở bên cạnh em rồi. Thế là con khóc, bao nhiêu tháng con đã bằng mọi cách che giấu sự thật về bệnh tật của em, tưởng rằng đang an ủi và nâng đỡ tinh thần của em. Hôm nay, chính đứa em trai đang bệnh nặng của con lại cho con thấy nó thật sự mạnh mẽ trong đức tin, trong niềm trông cậy phó thác với Chúa như thế nào. Em còn nói với con: Thư đừng khóc, em về với Chúa, sẽ không còn bệnh hoạn đau đớn nữa. Em rất thanh thản, không còn sợ như trước nữa. Mấy ngày sau đó em con gần như hôn mê hoàn toàn, trong tiềm thức của em, em vẫn nghe được lời cha giảng qua laptop con mở cho em nghe 24/24. Trong cơn mê

sáng, em vẫn kháng cự những sự xấu mà em thấy trong khi hôn mê, vẫn nhắc cha trong cơn mê sáng. Cả gia đình con đều bên cạnh em và lần chuỗi lòng thương xót Chúa để đưa em con đi. Suốt 3 tiếng trước khi mất, nước mắt em con cứ chảy trong khi nghe cả nhà đọc kinh bên cạnh em. Em con mất được 8 tháng rồi, những việc con đã làm tưởng như đã che chắn cho em của con, nhưng chính em và lòng phó thác của em lại cho con cảm nhận được lòng thương xót Chúa và niềm tin thác vào Chúa thật sự.

Đầu tháng 10 vừa qua, chồng con đổi chỗ làm, công việc mới được trả lương cao hơn, học hỏi được nhiều khía cạnh khác trong ngành kế toán tài chính hơn công việc cũ. Sau khi đi làm ở chỗ mới được hơn 1 tháng thì bị cảnh sát gọi đi trình diện, nói là chỗ làm cũ họ có báo với cảnh sát là họ bị mất tiền của 2 ngày thu được phải nộp vào ngân hàng của ngày. Trước khi nghỉ làm chỗ cũ, chồng con làm giấy gửi tiền vào sổ của ngân hàng rồi. Bây giờ sau hơn 1 tháng, họ lại nói mất số tiền, cảnh sát sẽ điều tra chồng con. Chồng con là người Mỹ, rất cẩn bản và gương mẫu. Con luôn kể cho chồng con nghe về thời thơ ấu đầy khó khăn của con ở VN để chồng con có cái nhìn và có tấm lòng rộng rãi bao dung hơn, bao dung hơn thay vì chỉ sống đúng căn bản: không muốn làm phiền ai và cũng không muốn ai làm phiền mình. Chồng con cũng đạo gốc, nhưng giữ đạo cũng thật cẩn bản, đi lễ cho đúng phép, niềm tin rất mong manh và sự phó thác thì gần như không có. Thế là tai vạ ập đến vào lúc chúng con không ngờ, và không bao giờ ngờ lại là việc bị người ta đổ oan là lấy cắp tiền và đang bị điều tra. Từ lúc được báo tin, trong đầu con chỉ thầm thì được với Chúa: lạy Chúa, con tin thác vào Chúa. Con cứ thầm thì như vậy, nhắn tin cho cha xong, con đi kiểm luật sư cho chồng con. Chồng con rất sợ và đau đớn, là một công chức, là một công chức trong ngành tài chính đã nhiều năm, trong sạch và quá cẩn bản, bây giờ lại bị nghi là ăn cắp? Con nói với chồng con cầu nguyện với Chúa: Jesus, I trust in

You và phải thật sự phó thác và tin vào sự quan phòng của Chúa. Chúa đã gửi đến cho chúng con những người bạn tốt, biết pháp luật và giúp đỡ chúng con về mặt pháp lý, không sợ bị liên lụy, gọi điện thoại thăm chúng con mỗi ngày. Đến hôm nay thì thủ tục cũng tạm ổn, luật sư sẽ lo những phần còn lại trước khi ra tòa. Tụi con đi lễ chung với nhau, nhìn chồng con gục đầu cầu nguyện thật thành tâm, con không còn thấy sự căn bản quá mức trong hơn 10 năm vợ chồng nữa.

Điều quan trọng con muốn chia sẻ không phải là chồng con được tai qua nạn khỏi, vì kết cuộc vẫn chưa xong, nhưng chồng con đã là một người khác. Thay vì chỉ đi lễ cho có đi, chồng con đã rất sốt sắng và thành tâm đặt hết sự tín thác vào Chúa. Chồng con nhắc con đi mua thêm thực phẩm, và xin gia đình, bạn bè ủng hộ thực phẩm cho bếp tình thương cho các người nghèo, chồng con cũng nhắc con đi mua các phần quà để tặng các trẻ em của những gia đình đang gặp khó khăn. Cha ơi, cha có thấy điều kỳ diệu không? Con là người đưa lòng thương xót Chúa đến cho em con trong lúc đau nặng, và con nói chồng con hãy tín thác vào Chúa, nhưng con lại học được 2 bài học tín thác sâu sắc từ em trai và chồng con.

Mấy tuần trước, sau khi nghe cha giảng: hãy đến nấp vào Chúa, như đưa con nấp vào sau lưng ba nó để được che chắn, để khỏi bị bắt nạt. Con có dịch lại cho chồng con nghe, khi đó chồng con vẫn chưa biết gì về tai vạ sắp đổ xuống đầu mình. Con tưởng chồng con không nhớ bài giảng ấy, vậy mà chồng con đã nói với con: mỗi ngày đối với mình đều là ngày lễ Tạ Ơn, không phải chỉ vào thứ năm tuần cuối của tháng 11. Mình thật may mắn, vì mình nấp sau lưng Chúa – Grand Father và God Father, sau 2 lá chắn đó mình còn sợ gì nữa. Vợ chồng con vốn rất hòa thuận, con rất yêu thương chồng con, nhưng tuần qua con lại càng yêu thương và quý trọng chồng con hơn nữa khi thấy chồng con không còn quá căn bản, quá kỹ cho mình mà đã biết chia sẻ, biết nghĩ đến mọi người.

3. Gia đình con Vincent Dominic

Ha Duy Phan, ở Australia. Con xin làm chứng về ơn Chúa đã ban cho gia đình con và bạn con.

Người bạn con bị ung thư vòm họng, đã vào hóa trị rất là nặng, tưởng là chết, không biết vào mấy toa thuốc có chịu nổi không. Vô tình một người bạn ở Việt Nam gọi phone và báo tin cho con biết là người bạn đó bệnh rất là nặng, chắc là chết. Con nghe vậy nên gọi phone về hỏi thăm thì bạn con nói không nghe rõ chữ, bạn con chỉ biết khóc và nhờ con cầu nguyện. Con đã nhận lời và an ủi nói bạn con nên tin thác vào Chúa và cầu nguyện Mẹ Maria và thánh cả Giuse chuyển lời cầu bầu đến Thiên Chúa. Sau đó con gọi fone về VN nhờ cha cầu nguyện. Gia đình con cầu nguyện lòng Chúa thương xót vào các buổi tối và hiệp ý cùng cha và cộng đoàn nguyện xin Thiên Chúa ban cho bạn con khỏe mạnh. Đúng 4 tuần sau thì Chúa nhậm lời cầu nguyện. Thật là hồng ân Chúa bao la, nay bạn con đã khỏe mạnh và chạy xe cho thuê hợp đồng.

Đây lại thêm hồng ân Chúa ban cho gia đình con món quà thật đặc biệt, đó là vợ con mang thai được 12 tuần. Nhưng vợ con không tin vào mắt mình, khi đi siêu âm, bác sĩ khi cho vào siêu âm để chuẩn đoán trước khi tiểu phẫu vì nhiều lần trước vợ con bị hư thai. Khi bác sĩ chuyên khoa của Úc siêu âm thì bà ta phải la lên vì ngạc nhiên: quả là chuyện thần kỳ. Vì trước đó vợ con lại bị hư thai nên con nói vợ cứ để như vậy không đi bệnh viện nữa và cầu nguyện dâng lên Chúa. Thì quả là chuyện lạ thường, Chúa đã ban cho gia đình con 2 ƠN. Hồng ân của Chúa thật bao la tuyệt vời. Con không cầu xin Chúa ban cho gia đình con mà chỉ cầu nguyện cho người bạn ở VN khỏe mạnh, vậy mà Chúa ban luôn cho gia đình con, thật là hồng ân Chúa bao la. Lạy Chúa, con là kẻ có tội mà Chúa vẫn luôn yêu thương ban cho gia đình con muôn hồng ân.

*Hạt Giống LTX

1/ Chứng Nhân HIV

Chuyện kể về 4 năm trước cô gái có tên Maria Nhung ở Lâm Bồ - Lâm Hà - Lâm Đồng.

Ngày đó vợ chồng Nhung đang sống vui vẻ bên hai đứa con gái đáng yêu. Chồng là người chăm chỉ làm ăn, không hề biết là mình đang mắc căn bệnh thế kỉ HIV, mãi đến khi bị ốm, đến bác sĩ khám thì mới phát hiện ra mình bị nhiễm HIV. Chồng cô bị sốc, vì mình không chơi bời trác táng sao lại bị dính HIV, nhưng nhớ lại ngày trước đi rừng có tiêm chung kim tiêm với một số người. Lúc đó Nhung đi xét nghiệm máu thì phát hiện mình cũng bị HIV. Cô vô cùng đau khổ thất vọng, tưởng chừng như sự sống đã không còn. Cô còn hi vọng gì nữa khi đem 2 con gái đi xét nghiệm thì đứa con đầu tiên của Nhung cũng nhiễm căn bệnh này. Cháu thứ hai thì chưa có biểu hiện dương tính, cần theo dõi thêm.

Hằng đêm là hai vợ chồng ôm nhau khóc hết nước mắt. Biết nói gì bây giờ khi nghĩ đến ngày mai!... Chồng nói với vợ: "Nếu anh biết mình bị bệnh này thì cưới em làm chi cho thêm sầu thêm khổ?" Mỗi lần bùng phát cơn lòng vợ chồng cô chan toàn nước mắt. Chúa trên trời cao có thấu chăng nỗi đau đớn đến tột cùng cô gái nhỏ bé...

Một ngày kia, có người bạn tặng cô cuốn Tập San "Nhờ Mẹ đến với Chúa". Cô như người chết được cứu. Cô vừa đọc vừa khóc dưới ánh đèn leo lắt, nước mắt ướt nhòe cuốn sách. Giọt nước mắt hạnh phúc. Vì từ đây cô đã tìm được Chúa ủi an, xoa dịu nỗi khổ đau thường ngày cô phải gánh chịu. Thế là

cô bắt đầu cầu nguyện, không còn nguyên rửa số phận hăm hiu của mình nữa. Không những thế, cô còn gọi những những người xung quanh đến cùng đọc kinh với cô để được Chúa cứu độ. Mọi người không tin không nghe, kể cả người nhà của cô cũng xa lánh và bảo là cô "bị hâm", mê tín. Chúa nào mà cứu?...

Một biến cố nữa xảy đến là khi đi hái cà phê, cô bị té ngã từ trên thang xuống. Cô gãy đi và họ đưa cô vào bệnh viện. Kết quả là cô đã bị gãy xương quai xanh, mảnh xương đã vỡ vụn ra, rất khó có thể khỏe lại như xưa. Lúc tỉnh lại, cô đã nhờ mẹ của cô nhắn tin cho cha Long xin cầu nguyện, và nhận được tin nhắn lại của cha "Hãy an tâm phó thác..."

Lý ra người bệnh như cô mà mổ ghép lại xương thì không thể cầm được máu và sẽ chết, nhưng Chúa đã cứu cô để cho những người nhà cô tin rằng có Chúa hiện hữu quanh ta, Người đỡ nâng đau khổ con người nơi trần gian phải gánh chịu. Chỉ có hai ngày là cô đi lại được và vết thương đã lành nhanh chóng như một phép nhiệm màu... Chúa ơi, không có gì là Ngài không làm được! Tạ ơn Chúa.

Và cô xuất viện về nhà với một cơ thể khỏe mạnh. Cô vẫn đi làm vườn được. Cô làm việc để lấy tiền trang trải thuốc men và tiếp thêm sức mạnh cho hai đứa con gái của cô. Chúng đang tuổi ăn tuổi lớn. Tương lai của chúng còn dài, rồi chúng sẽ ra sao? Cô ước gì con thứ hai của cô không bị nhiễm HIV để cô có thêm nguồn lực tiếp tục sống, tiếp tục vươn lên, nở nụ cười tươi giữa những giông bão nghiệt ngã đời thường.

Cô vui vẻ cho biết gia đình cô mỗi ngày vào lúc 3 giờ chiều đều lần chuỗi lòng thương xót. Người chồng cô cũng tin có Chúa rồi. Từ một người khô khan nguội lạnh, anh trở nên yêu thương vợ con. Gia đình chan hòa niềm vui tiếng cười trong sự tin thác vào Lòng Chúa Xót Thương

Nhất Tâm
<nhattam05091981@gmail.com>

2/ Chứng nhân gia đình

Tên con là Ngô Thị Đào sinh năm 1974 là bốn đạo mới. Con ở giáo xứ An Lộc, xã Yên Hồng, huyện Ý Yên, tỉnh Nam Định.

Con lấy nhà con đến nay đã 23 năm rồi, nhưng con chưa được một ngày sống yên ổn, kể cả những ngày Tết. Chồng con chỉ sống cho riêng mình, lúc nào cũng thích những cuộc vui chơi rượu chè, cờ bạc, khi về đến nhà sinh sự với vợ con, chửi bới bậy bạ, tệ hơn nữa đánh đập thù hận vợ con. Không biết bao nhiêu lần chồng con đốt hết chăn màn quần áo của con rồi còn đuổi mẹ con con ra khỏi nhà, mẹ con con còn khổ hơn những người dân miền trung phải chịu cảnh màn trời chiếu đất lũ về lúc nửa đêm. Có chiếc xe thồ để con đi chợ hằng ngày, chồng con đem bỏ muối vào bình xăng, con đem đi sửa lại để đi thì chồng con đốt lên đốt xuống không biết bao nhiêu lần, con lại đem đi sửa để đi kiếm cơm. Đến nửa đêm chồng con lại tháo hết mọi giọt xăng ra đất. Con sốt ruột quá, mỗi buổi đi chợ về con đem xuống nhà chị chồng để gửi thì chồng con xuống nhà chị chồng tháo hết xăng ra sân.

Vợ chồng con đã có 3 người con, nhưng chưa được lấy một ngày chồng con sống có trách nhiệm với con cái, đã bao nhiêu lần mẹ con con bị đánh đập đốt phá nhà và đuổi ra khỏi nhà, nhưng con vẫn hy vọng các con của con lớn dần lên thì chồng con sẽ thay đổi. Hiện tại chồng con đuổi mẹ con con ra khỏi nhà đã 4 tháng nay rồi, mẹ con con đang phải bơ vơ sống tá túc ở nhà của một người có đạo.

Chúng con có một con gái là Maria Phạm thị Hồng Anh sinh năm 1995 cháu đã lấy chồng được một năm rưỡi rồi mà vẫn chưa có con. Con lo cho cháu vô cùng và thương cháu vô hạn bởi khi còn bé đến lúc lấy chồng cháu đã chịu khổ nhiều vì bố đánh đập, chửi rủa có khi bị dìm chìm nghim dưới ao, cuối cùng được hàng xóm vớt lên. Còn con trai thứ hai của con là Giuse Phạm Kỳ Anh, sinh năm 2001 cũng đã bị bố cháu

giảm lên mặt, và cháu út là Giuse Phạm Đức Anh hiện đang vào học lớp 5, bị viễn thị mắt rất nặng.

Cuộc sống của con sao bất hạnh quá. Con xin cha cùng cộng đoàn cầu nguyện Lòng Thương Xót Chúa cho con gái của con sớm có con, con út Phạm Đức Anh khỏi bệnh mắt, và cháu Kỳ Anh chăm chỉ ngoan ngoãn bởi cháu bị thất học sớm, còn bản thân con vất vả, khổ nhục như nào con cũng chịu được, con lúc nào cũng cầu xin Chúa và Đức Mẹ xin cứu giúp các con của con.

3/ Chứng Nhân Hiếm Muộn

Con là Maria Nguyễn Thị Bé Trang, là bốn đạo mới. Con ở giáo phận Xuân Lộc, tỉnh Đồng Nai. Con và chồng con cưới nhau năm 2015. Cưới được 2 tháng, con có thai khoảng 4 tuần thì bị động thai và không giữ được... lúc đó cả nhà con rất buồn và khóc rất nhiều.

Sau khoảng 5 tháng, con cầu xin thì con có thai lần thứ 2. Nhưng chuyện không hay một lần nữa xảy đến, là thai ngoài tử cung... nhẹ thì tự ra, nặng thì phải mổ. Lúc đó con chỉ có thể nói với Chúa: "Con xin làm theo thánh ý Chúa!" và điều may mắn là con không phải mổ...

Vào ngày 09/10/2016 con được người bạn của em trai con giới thiệu đi đến cha ở Giáo Điểm Tin Mừng, nhờ cha cầu nguyện cho con có thai được khỏe mạnh.... Phức thay, 20 ngày sau con có thai, niềm vui sướng đến tận cùng vì con được Chúa chạm tới... Hôm nay con đã sinh được một bé rất dễ thương, và con đến đây để tạ ơn lòng thương xót Chúa!

*Bé Trang
gioyethuongx@gmail.com*

4/ Chứng Nhân Ngoại Đạo

Hôm nay con ngồi đây tại Giáo Điểm Tin Mừng không phải viết lời khẩn nguyện mà là muốn gửi đến cha đôi lời cảm nhận thay vì lên làm chứng cho Chúa.

Con cũng là một phần tử nhỏ bé trong mấy ngàn người đông đúc đến với lòng chúa thương xót ở Nhà Bè. con vẫn hằng ngày ăn nhờ ở đỡ qua đêm nhưng con lại rất tự hào vì mình là người có phúc. Con có phúc vì mỗi ngày được đứng dưới chân Chúa Giêsu, Đức Mẹ Maria và các thánh để râm ran cầu nguyện, mặc dù điều đó với con vẫn còn mới lạ.

Con tên là Trương thị Sự, ở Gia Lai. Ba lần con đến Giáo Điểm, được 25 ngày. Thời gian đó chưa dài cũng chưa đủ để con cảm thấy và nhận rằng "Tình yêu thiên chúa bao la như biển Thái Bình". Hồng ân Chúa kì diệu và trên cả kì diệu!

Con không có đạo, nhưng thấy mình được phúc Chúa ban. Phúc lớn nhất đó là mỗi ngày con được đứng trong nhà thờ để tham dự thánh lễ. Mỗi chiều khi tiếng chuông rung, lòng con lại sốt sắng vô cùng. Con tạ ơn Chúa với nhiều hồng ân, mỗi ngày con được củng cố vững tin hơn. Nhờ được dự thánh lễ mỗi ngày mà con đọc kinh Lòng Chúa Thương Xót hay hơn, nhờ được dự thánh lễ mà con biết hát các bài thánh ca hay và đúng nhịp.

Ngày đầu tiên con nhìn ảnh Chúa và ngoan ngoãn chấp tay đọc: "Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa!" Chúa đã gieo hồng ân cho con từ ngày đó. Và cũng từ đó hồng ân Chúa rơi xuống đời con từng ngày. Con bị viêm xoang dị ứng 10 năm bây giờ đã khỏi - con tạ ơn Chúa.

Hồng ân thứ hai lại rơi xuống cho con, chân con quanh năm nứt gót đau xót lắm và Chúa lại xoa dịu cho con không cần dùng thuốc - con tạ ơn Chúa.

Giọng nói con bị khàn vì hằng ngày con phải dạy học, nhưng hôm nay giọng con có thể hát thánh ca thật trong sáng - đó là hồng ân thứ ba. Chúa làm những điều kì diệu quá. Cảm tạ Chúa. Xin Chúa rộng lòng thương xót con.

Thật sự con rất buồn khi 2 ngày nữa con phải xa Giáo Điểm Tin Mừng. Vì công việc trần gian con không được dự thánh lễ chuông đổ khi chiều về, không được nghe cha giảng. Đối với con, mỗi bài giảng con học được ở cha một trang giáo

án. Tôn vinh và ngợi khen Chúa. Giờ đây con đang thèm khát được chìm mình vào đại dương của lòng Chúa thương xót cho đến khi nào Chúa gọi tên con. Xin Chúa cho gia đình con được sống mãi trong tình yêu Thiên Chúa, và tình yêu cảm thông, chia sẻ, khiêm nhường, bác ái. Con xin cầu nguyện muôn đời.

Ở nơi con ở không có điện thoại thông minh để lên mạng, cũng không có máy tính để vào trang mạng, mà chỉ có những dòng chia sẻ thật lòng từ con chiêm thơ đại, bé bỏng của cha. Con rất muốn được học giáo lí, rất khát khao được rước lễ, được ăn Bánh Thánh. Con hy vọng lần sau được đứng trên cung thánh để làm chứng cho Chúa!

Xin Chúa Giêsu giàu lòng thương xót ban xuống thật nhiều ân sủng, bổ sức cho cha để rao giảng lòng Chúa thương xót cho mọi người trên thế gian.

*một người ngoại đạo
Trương Thị Sự*

**Công tác Bác Ái của CDLCTX Giáo Điểm Tin Mừng & Thiên Nguyên
Tín Thác tháng 9/2017*

TIẾNG HÈ GỌI GIỮA ĐẠI NGÀN

Vừa hết tháng tám, để tạ ơn Mẹ qua lời cầu bầu đến với lòng thương xót của Chúa, cộng đoàn Giáo Điểm Tin Mừng tiếp tục theo tiếng “Hè Gọi” ra đi trao tặng quà và phát học bổng LTX trong mùa hoa phượng 2017 này. Tối hôm nay 1/9/2017 lúc 22g nhóm Thiện Nguyên Tín Thác gồm 30 người đại diện CDLCTX lên đường đến Ban Mê Thuột để trao 675 phần quà cho người dân tộc vùng sâu của tỉnh Daklak và bệnh nhân phong cùng với 400 học bổng LTX cho các em học sinh nghèo phần lớn là người dân tộc Êđê.

- Kim Hòa tiếng suối reo

Suốt đêm ngồi trên xe đến hừng sáng xe chúng tôi mới đến giáo xứ Kim Hòa, đây là điểm phát quà đầu tiên với 150 phần, những người nhận quà ở đây hầu hết sống cách nơi đây khoảng vài chục cây số, vì đường sá khó đi, đường nhỏ hẹp và lầy lội nên nhóm chúng tôi vác quà vào tận buôn làng để trao tận nơi cho bà con. Quá vui mừng và xúc động khi những phần quà nghĩa tình đến, những con người gầy còm đen đúa, da nhăn nheo vì cái nắng quanh năm của núi rừng.

Ở đây đa số người dân tộc sống bằng nghề làm mướn, nhưng công việc không đều nên họ mãi thiếu ăn, họ tìm thức ăn bằng cách vào rừng tìm rau dại, những gì ăn được thì họ

dùng làm thức ăn để thay cơm. Cuộc sống thật vất vả, nhưng trên gương mặt của họ không hiện diện sự tuyệt vọng, họ đã quen với cuộc sống như vậy rồi; họ không lựa chọn, họ không mơ ước, họ chấp nhận những gì họ đang có và họ rất vui mừng khi được nhận một món quà gồm 10kg gạo, 1 thùng mì tôm, 1 lít dầu ăn, 1 lít nước mắm, 1 kg đường, 0,5 kg bột ngọt, 1 kg bột nêm. Phần quà tuy không lớn đối với người giàu có, nhưng rất lớn và rất quý với người dân nghèo nơi đây. Lớn vì xưa nay họ chưa được nhận, và quý cái tình cái nghĩa của những người ở tận nơi xa xôi mà lại biết thương đến họ, biết nghĩ đến sự nghèo nàn đói khổ của họ. Có người ôm quà trên tay mà rưng rưng nước mắt, đôi tay run rẩy vì xúc động, ước mong rằng cộng đoàn mãi nhớ đến họ, những người con của núi rừng.

Đa số họ ở đây là người Công giáo nên trước khi trao quà chúng tôi đã tặng cho mỗi người một món quà tinh thần là tấm ảnh lòng Chúa Thương Xót và tràng chuỗi Mân Côi. Mỗi người chuỗi trên tay và tấm ảnh Chúa thương xót giơ cao, đồng thanh : “Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa”. Tiếng tuyên xưng 3 lần như tiếng suối reo giữa đại ngàn làm cả nhóm chúng tôi thức tỉnh với hai chữ “Tín Thắc”

- Kim Phát tiếng chim hót

Rời Kim Hòa khi mặt trời vừa xóa đi những hạt sương trên lá, nhóm chúng tôi di chuyển thêm 10 cây số để đến giáo xứ Kim Phát. Đây là điểm thứ 2 trong chuyến đi, với 150 phần quà cho người dân tộc nghèo và 200 học bổng cho các em học sinh người dân tộc. Ở đây, anh em dân tộc sống bằng nghề làm nương rẫy.

9 giờ sáng chúng tôi đến nơi đã thấy mọi người đã đến từ sáng sớm, họ hớn hởi vui mừng khi nhìn thấy những món

quà mà họ sắp được nhận, có người nói đây là lần đầu tiên trong đời họ nhận được món quà lớn như thế này và phần học bổng dành riêng cho các em gồm tiền, tập vở và dụng cụ học tập, họ đến đông đủ 150 người nhận quà và 200 em học sinh nhận học bổng, đông như ngày hội, họ ôm quà cười nói xôn xao. Các sơ dòng Đaminh ở đây thấy được cái cần của bà con nên không quản ngại gian nan, vất vả, mỗi ngày trên chiếc xe máy cà tàng lặn lội đến từng buôn làng để thăm nom, chăm sóc và dạy cho bà con biết cách cầu nguyện, đọc kinh, lần chuỗi lòng thương xót. Các sơ khoe : *“Nhờ cộng đoàn giúp các tư liệu, trang chuỗi, ảnh tượng, nên ở đây cũng đã lập được nhóm cầu nguyện LCTX rồi đấy! Dù bận rộn thế mà chiều nào cũng tập trung lúc 3 giờ chiều để đọc kinh, lần chuỗi”*

Một niềm tin tưởng, một niềm phó thác – Họ tin vào lòng thương xót của Chúa, tin là Chúa luôn đồng hành và gìn giữ họ trong mọi lúc, mọi nơi, trong mọi hoàn cảnh, lúc nào cũng nở những nụ cười trên gương mặt đầy khắc khổ.

- Êakmar, tiếng reo vui

11 giờ 30 nhóm Thiện Nguyễn Tín Thác chúng tôi tiếp tục đến điểm thứ 3 tại giáo xứ Êakmar, để trao 200 phần quà cho các hộ nghèo trong giáo xứ và 200 học bổng LTX cho các em học sinh nghèo hiếu học. Nơi đây là một giáo xứ có 98% là người dân tộc Êđê, khoảng gần 2500 giáo dân, đời sống bà con dân tộc ở đây bằng nghề nương rẫy và làm mướn.

Vừa tới nơi, cha xứ vui cười đón tiếp và hướng dẫn bà con trật tự để nhận quà. Phần quà đầu tiên - mỗi người được tặng 1 tấm ảnh Chúa thương xót, 1 chuỗi mân côi, và đặc biệt hơn nữa là trao tận tay cha xứ 40 máy nghe 365 bài giảng LTX, những chiếc máy nghe này đã được mọi người con cái Chúa đưa đi khắp mọi miền đất nước, từ thành thị cho đến

miền quê xa xôi hẻo lánh, tận cùng như Hà Tuyên, Móng Cái hay Cà Mau... Cầm chiếc máy bài giảng LTX trên tay cha xứ ngẫm nghĩ mãi; cha nói “sẽ đưa đến tận tay cho những người già cả, bệnh tật, bại liệt nằm một chỗ, sống xa nhà thờ không có điều kiện nghe Lời Chúa mỗi ngày – ước mong qua chiếc máy nhỏ bé này, mọi người sẽ được nghe, được biết về lòng Chúa thương xót và cuộc sống sẽ rộn ràng tiếng reo vui...!”.

- Eana tiếng gió núi

Dùng vội miếng cơm trưa tại giáo xứ Eakmar, cả nhóm chúng tôi vượt thêm 30 cây số nữa để đến thăm và tặng trên 150 phần quà cho bệnh nhân phong tại trại cùi Eana.

Trước mắt chúng tôi, những con người co quắp, mang trong cơ thể căn bệnh bị người đời kỳ thị. Với những vết thương lở loét, thịt thối rữa, những ngón tay rụng dần, những bàn chân không lành lặn, hoặc gương mặt không đủ giác quan ... căn bệnh quái ác đã khiến người đời xa lánh họ, họ sống trong cô đơn, tủi nhục, bị mất nhân phẩm. Nhiều lúc họ chỉ mong chết vì bất mãn cuộc đời... Nhìn những gương mặt già nua xấu xí với cái mũi không còn nguyên vẹn do vi khuẩn *hansen* gặm nhấm dần trơ hốc mũi, hốc mắt đã làm cho những ai đến gần cảm thấy rờn rợn.

Nhưng từ ngày có các nữ tu dòng Nữ Vương Hòa Bình đến ở bên họ, hằng ngày băng bó vết thương, tận tâm chăm sóc, dứt từng muỗng cơm cho những người bệnh cô đơn, vỗ về an ủi họ... Tiếng gió núi hôm nay hình như rít khẽ hơn, thay vào đó là những tiếng vui cười rôm rả khi các thiện nguyện viên mỗi người làm bạn với một bệnh nhân phong, tay trong tay, vai vác quà... Các con em của họ thì tíu tít nô đùa với chiếc bóng, xum vầy khoe nhau cuốn tập, cây viết vừa được nhận, và thêm cái bao thơ 500 ngàn nữa!

Bầu khí rộn ràng nhờ một vài thiện nguyện viên thực hiện những bản nhạc, những bài hát vui tươi, những điệu múa đơn sơ, dễ thương cùng các con cái của bệnh nhân đã đem lại niềm vui cho các bệnh nhân.

Trở về từ 4 chuyến công tác hôm nay, lòng chúng tôi mong ước thực hiện câu: *“Tôi nên mất cho kẻ mù loà, thành chân cho người què quặt”*(Gióp 29,15). Đó cũng là chủ đề Sứ điệp Ngày Thế giới các Bệnh nhân của ĐGH Phanxicô mời gọi mỗi người suy niệm: *“Sự khôn ngoan của tâm hồn nghĩa là phục vụ anh chị em mình, là ở với anh chị em mình... Thời gian ở bên người bệnh là một thời gian linh thánh”*. Đó là cách chúng ta ca ngợi Chúa vì Người đã làm cho chúng ta nên đấng hình ảnh với Con của Người, Đấng đã *“đến không phải để được người ta phục vụ, nhưng là để phục vụ và hiến dâng mạng sống làm giá chuộc muôn người”* (Mt 20,28).

*ChauVanHua

Đại diện Thiện Nguyện Tín Thác
Mùa mưa bão 2017

- Và, tiếng của trái tim

Cảm ơn Lòng Chúa Thương Xót đã dun dùi, thúc bách cộng đoàn Giáo Điểm Tin Mừng, nhóm Thiện Nguyện Tín Thác cùng tất cả anh chị em khắp nơi đã hy sinh, chắt chiu, tiết kiệm từng ly café, tô bún, bát phở... chia sẻ gửi đến những con người khốn khổ, những buôn làng cần cỗi, cheo leo giữa đại ngàn hoang vắng với những phần quà mang nặng nghĩa tình, mang nặng tình yêu bắt nguồn từ lòng Chúa thương xót.

Nguyện xin Thiên Chúa toàn năng tuôn đổ muôn vàn hồng ân xuống cho tất cả mọi người, đặc biệt cách riêng cho Cha Giuse luôn sống và thực thi đặc sủng mà Chúa đã ban cho cha cách riêng, ngõ hầu linh hướng chúng sinh biết sống tín thác và biết thực hành lòng thương xót.

Đại ngàn cao nguyên; xứ nghèo, đã nghèo lại gặp cái eo, nghèo đưa đến thất học, bệnh tật, đói rét... Biết bao là âu. Tuy nhiên, dù sống trong hoàn cảnh nào đi nữa thì con người cũng luôn ý thức vươn mình ra ánh sáng, để đón chờ một tương lai tốt đẹp hơn. Và cũng vậy, con đường tri thức luôn rộng mở với mọi người, đối với đại ngàn cao nguyên cũng bắt đầu chuẩn bị cho một năm học mới, các em học sinh nghèo không phải quá lo lắng và phải nghỉ học bởi các khoảng chi thu đầu năm, vì được hỗ trợ học bổng kịp thời để trang trải.

Với số tiền ấy, các em có thể chi phí chuẩn bị cho ngày nhập học của niên khóa mới. Với một chút quà vật chất, người cha người mẹ đỡ oằn vai lo miếng ăn hàng ngày, gia đình hôm nay có bữa cơm không còn thiếu dinh dưỡng. Với những tư liệu LTX, con người ở đây có điều kiện để ngồi gần bên nhau, râm ran tiếng lẫn chuỗi sớm tối. Nhiều người cảm nhận được tình thương của lòng Chúa thương xót, đã trở lại sinh hoạt đức tin sau bao tháng ngày sống lơ là, mãi mê lo cơm áo gạo tiền. Vì thế, các Giáo Buôn dâng lên lòng Chúa Thương Xót lời tri ân cảm tạ, và nguyện sống đạo tốt để đền đáp tình Chúa thương yêu.

Kính xin cha và quý vị ân nhân cùng các anh chị em trong nhóm Thiện Nguyện và Tín Thác cho chúng con mỗi năm một lần vào đầu năm học để các em có thể được tiếp tục đến trường. Chúng con xin đại diện cho tất cả 500 gia đình nghèo của 15 buôn dân tộc và 400 phần học bổng LTX cho các em học sinh nghèo hiếu học.

Nguyện Chúa giàu lòng thương xót chúc lành và tuôn tràn muôn ơn thánh Chúa trên cha Giuse, anh chị em nhóm Tín Thác, cộng đoàn giáo điểm Tin mừng luôn sống thực hành LTX - hầu giúp mọi người có điều kiện và không ngừng sẻ chia cho những con người nghèo ở mọi nơi và mọi miền, đặc biệt những thôn buôn nghèo khổ, cơ cực, chưa biết tới Lòng Thương Xót Chúa. Amen

**Nhóm Nữ tu đồng hành*

*Bác Ái mùa “Trăng Gia Đình 2017”
của CDLCTX & Thiên Nguyên Tín Thác

TRUNG THU LÀ NHỮNG CHUYẾN ĐI... (Có những mùa Trăng thật khác!)

Vài ngày nữa thôi, Tết Trung thu sẽ đến, bỗng dưng cảm xúc ủa về trong tôi. Một miền kỷ ức trong veo lũ lượt kéo về ngay lúc này đây đã mang cho tôi một khoảng trời riêng để hoài niệm về ngày xưa thơ bé. Tuổi thơ tôi không có nhiều đồ chơi hiện đại, đắt tiền như trẻ con bây giờ, chỉ quanh quẩn trong xóm nhỏ với vài ba đĩa bạn trạc tuổi, chơi những trò chơi giản đơn, không có gì mới lạ.

Có những buổi thiện nguyện gọi nhau khi trời chưa sáng. Có những chuyến xe gồng trên mình những thùng bánh Trung Thu mang tên **“Trăng Gia Đình”** năm 2017 này.

Có những chiếc bánh, những chiếc lồng đèn, những món quà nhu yếu phẩm... đang được mang đến những gia đình nghèo, trẻ thơ mồ côi, trẻ thơ khuyết tật, người mù, khiếm thị, người già neo đơn, những ngư dân ở rải rác trên những ốc đảo ven biển, các linh mục về hưu...

Những chiếc bánh và những phần quà ấy đang reo vui trong xe của nhóm thiện nguyện Tín Thác, vì chúng được chất chiu, bòn góp từ tấm lòng nhân ái của cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót Giáo Điểm Tin Mừng – Nhà Bè

- Chuyến đi thứ Ba 12-9-2017

****600 phần quà cho 4 Huyện : Bù Đăng, Đồng Xoài, Bình Phước, Đồng Phú thuộc tỉnh Bình Phước***

Quả thật Lòng Thương Xót không có giới hạn, không có chỉ tiêu, không có định mức, không nằm trên con số thống kê, trên bản báo cáo tổng kết, trên bàn giấy. Lòng Thương Xót vượt mọi biên giới, không chịu sự ràng buộc của bất cứ cơ chế tổ chức nào, không lệ thuộc bất cứ một đại gia hay ân nhân nào, không nằm trong sự quản trị của bất cứ một quyền lực nào. Lòng Chúa Thương Xót bao la vô biên vô tận. Ở đâu còn người nghèo đói, ở đâu còn người nghèo khổ, ở đâu còn người thiếu thốn thiệt thòi, ở đây cần đến Lòng Thương Xót, và thiện nguyện Tín Thác sẵn sàng lên đường theo tiếng gọi của Lòng Thương Xót! Lòng Chúa không giới hạn, sao ta lại tự giới hạn trong cõi lòng nhỏ hẹp của mình?

Tín Thác chẳng quản khó khăn, chẳng quản mệt mỏi, chẳng quản trở ngại trên hành trình đến thăm các chi hội người Mù trong suốt ngày hôm nay. Tìm đến với các con em của những người cha, người mẹ bị khiếm thị, được chơi với chúng, được trao tận tay từng chiếc bánh, nâng niu từng chiếc lồng đèn, được thấy bàn tay bé xíu như những búp sen nhỏ quơ trong không khí nhận cái bánh, thấy ánh mắt rạng ngời, đón nhận những cái ôm hôn hồn nhiên vô tư thơ ngây. Như thế bao nhiêu mệt nhọc tan biến. Thiện nguyện thấy mình nhận được nhiều từ các em hơn là cho.

- Chuyến đi thứ Ba 19-9-2017

****500 phần quà cho 4 điểm : Bù Gia Mập, Hớn Quản, Phú Riềng, Trường Nội trú thuộc tỉnh Bình Phước***

Cười đầy mà cũng khóc đầy. Hết trẻ con khóc giờ lại đến người lớn khóc. Khóc vì cái ngây thơ con trẻ khi chúng lập bập hỏi nhau cách mở lồng đèn thả nến. Khóc vì nhìn chúng nắn nót đánh vần những hàng chữ trên chiếc bánh: **“Bánh Trung Thu- Trăng Gia Đình”**. Khóc vì những tiếng ừ ớ, bàn tay quơ quơ trong không khí, nét mặt ngây ngô vô hồn, chẳng biết chiếc bánh hay lồng đèn là cái gì của những người không bao giờ nhìn thấy ánh sáng. Tôi đã khóc; khóc vì tâm nguyện muốn đem Lòng Chúa Thương Xót đến với những mảnh đời bất hạnh, những đứa trẻ con của người khuyết tật, chúng phải tự học tập và sinh hoạt...

Hôm nay, Thiện nguyện Tín Thác đến đây để chia sẻ những khó khăn vất vả mà những người này đang phải vật lộn mỗi ngày để lo liệu miếng ăn và việc ăn học cho những đứa trẻ. Cũng vì thế, Tín Thác rất mong được chung tay chia sẻ với những nơi còn khó khăn, để các trẻ thơ thiệt thòi được biết đến cái Tết Trung Thu, nếm được hương vị ngọt ngào của chiếc bánh thăm tình yêu thương, thấy được ánh lung linh của ngọn nến trong lồng đèn. Nguyên xin ánh sáng Lòng Chúa Thương Xót thấp sáng "Trăng Gia Đình" hôm nay để mai kia lớn lên các em cũng là ánh trăng thấp sáng yêu thương nơi con người, và tiếp tục dẫn thân vào con đường thực hành Lòng Chúa Thương Xót như thiện nguyện viên Tín Thác.

- Chuyến đi thứ Năm 21-9-2017

****Đi thăm và tặng quà Trung thu cho các cha hưu***

Trung Thu năm nào thiện nguyện cũng đến: Đó là nhà hưu các linh mục trong giáo phận Sài Gòn. “Bánh Trung Thu- Trăng Gia Đình” phải được trao tận tay các cha già và những sơ, những người chăm sóc trong 6 nhà hưu trong thành phố: Nhà hưu Chí Hòa, nhà hưu Ngã Sáu, nhà hưu Phát Diệm..., nơi đang cư mang những người mục tử đã "dốc hết tình này" cho đàn chiên, giờ đây sức khỏe đã cạn kiệt, về sống với nhau

trong mái nhà hưu, gậm nhấm nỗi quạnh hiu, hiểu được nghĩa chữ "nhân tình thế thái" là thế nào. Nỗi cô đơn ấy càng đậm đặc hơn khi bệnh tật đau yếu, nhất là khi về hưu, mắt lòa chân run.

- Chuyến đi thứ Ba 26-9-2017

****1.500 phần quà cho 4 điểm : La Dày, Đảo Ma, ĐaKim, CàTang thuộc tỉnh Bình Thuận***

Dường như khi cuộc sống còn nhiều thiếu thốn, khó khăn, lắm những chật vật thì những giá trị của hạnh phúc bao giờ cũng được con người quý trọng và gìn giữ vẹn nguyên hơn. Từ lâu lắm rồi, lồng đèn “lon sữa” cùng lời ca tiếng hát nơi xóm nghèo đã không còn. Từng thế hệ lớn lên, trưởng thành và những thế hệ ra đời nối tiếp nhau, lại có muôn vàn điều đổi khác. Lắm lúc nghĩ về ngày xưa, về tuổi thơ lại thấy lòng lâng lâng và bình yên đến kỳ lạ. Nhiều lúc, ước gì tôi được một vé ký ức để quay về tuổi thơ.

Trời đã về chiều, cả nhóm mệt rũ rời, cả ngày được ăn toàn mì: sáng khoai mì, trưa mì gói, chiều bánh khoai mì, đi dưới cái nắng chói chang... thế nhưng còn một điểm cuối phải đến.

- Chuyến đi thứ Năm 28-9-2017

****1.200 phần quà cho thiếu nhi tại Giáo xứ Tân Triều, GP.Xuân Lộc – Đồng Nai***

Trong vòng tay của các thiện nguyện, những bài ca thiếu nhi vui tươi nhộn nhịp cứ cất lên "Tết Trung Thu rước đèn đi chơi. Em rước đèn đi khắp phố phường. Lòng vui sướng với đèn trong tay, em múa ca dưới ánh trăng rằm..." Những vòng tay nắm lấy xoay vòng trong những điệu nhảy “chân quàng chân xiêu” của những trẻ thơ non nớt chẳng biết nhảy nhót mấy khi. "Tết Trung Thu năm xưa, Chúa có bánh ăn không nè? Chúa có rước đèn đi chơi không? Trung Thu năm nay, con mời Chúa đến với con, con mời Chúa đến với con..."

- Và chuyến đi dừng chân tại Giáo Điểm Tin Mừng

****Chúa Nhật 01-10 tặng bánh cho các em thiếu nhi***

****Thứ Tư 4-10-2017 quây quần đêm “Trăng Gia Đình”***

Trung thu ngày xưa với tôi âm áp và đông đầy niềm vui, cũng tròn đầy như ánh trăng đêm rằm tháng Tám. Buổi tối đêm trăng, cơn gió nhẹ thổi qua, mang cảm giác khoan khoái, dễ chịu. Khi ánh trăng vừa buông xuống phía sau những mái nhà cũ kỹ lâu năm ở phía bên kia khu xóm và len lỏi ánh sáng xuống những tán cây già cỗi, phải công nhận trong năm chỉ mỗi ánh trăng đêm ấy là sáng nhất, rực rỡ nhất và đẹp nhất.

Trong hành trình trao tặng hơn 5.000 “Bánh Trung Thu-Trăng Gia Đình”, điều làm thiện nguyện viên mãi trăn trở khi tiếp xúc với các em khuyết tật, nhất là các em bị bại não, là làm sao mang đến cho những “vàng trắng” làm niềm vui trọn vẹn nhất của mùa Trung Thu.

Tạm biệt các cha, người mù, các em, dù khuyết tật thân xác, nhưng cũng là ơn được mang trên mình thánh giá Chúa để thông phần đau khổ với Ngài.

Tạ ơn Chúa đã cho thiện nguyện Tín Thác được đến thăm, được chia sẻ với những ***“Chuyến đi thật khác”***, trong mùa Trung thu này. Ước mong cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót Giáo Điểm Tin Mừng luôn biết thực hành lòng thương xót, yêu người yêu đời, và thiện nguyện Tín Thác ngày càng mạnh mẽ dần thân, đem niềm vui của Chúa Thương Xót trải tràn đến những mảnh đời cần được xót thương.

*Người Giáo Điểm
Đồng hành mùa “Trăng Gia Đình” 2017*

*Mừng Kính Hai Vị Thánh – Tông Đồ LCTX

HAI VỊ THÁNH MỘT TẤM LÒNG

Trong tháng 10 có 2 ngày lễ đáng nhớ: Ngày 5/10 Kính Thánh Nữ Faustina và ngày 22/10 Kính Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II. Chúng ta cùng nhau tìm hiểu tương quan giữa 2 vị Tông Đồ của Lòng Chúa Thương Xót.

Ảnh hưởng của Nữ tu Faustina đối với ĐTC Gioan Phaolô II bắt đầu thật sớm, từ thập niên 1940, trong thế chiến II, khi ngài còn ở trong chủng viện bí mật tại Kracow, Ba Lan. Một bạn cùng lớp với ngài, người sau này trở thành Đức Hồng Y Andrew Deskur, đã kể lại với ngài về Nữ tu Faustina Kowalska và sứ điệp Lòng Chúa Thương Xót mà chị đã nhận được từ Chúa. Trong thời gian đó, thầy Karol Wojtyla (ĐTC Gioan Phaolô II sau này) đang là một công nhân bắt buộc tại xí nghiệp Solvay, thầy có thể nhìn thấy xí nghiệp này từ nghĩa trang nhà dòng, nơi Nữ tu Faustina được chôn cất. Được biết thầy Wojtyla đã từng đến thăm mộ Nữ tu Faustina, trên đường từ xí nghiệp Solvay về nhà.

Trong những năm thầy Wojtyla sống ở Kracow, trước hết với tư cách Linh mục, rồi đến Giám mục, Tổng Giám mục và Hồng Y, ngài vẫn có thói quen đến nhà dòng này để tĩnh tâm, và ngài cũng từng giảng tĩnh tâm ở đó.

Sau này, khi các tín hữu Ba Lan trình bày với Đức Hồng Y Karol Wojtyla mong ước của họ là tôn kính Nữ tu Faustina trên bàn thờ, thì ngài đã quyết định bàn bạc với Đức Hồng Y Alfred Ottaviani, khi họp Công đồng Vatican II. Đức

Hồng Y Ottaviani nói ngài hãy thu thập những chứng từ được ràng buộc vào lời thề, của những người từng quen biết Nữ tu Faustina, trong khi họ vẫn còn sống.

Đức Hồng Y Wojtyla giao phó cho Đức cha Julian Groblicki, Giám mục Phụ tá của ngài, bắt đầu tiến trình thông tin về cuộc đời và các nhân đức của Nữ tu Faustina. Tháng 9, 1967, tiến trình này hoàn tất, và tháng Giêng, 1968, khởi đầu tiến trình phong Chân Phước cho chị.

Tông thư Dives in Misericordia

(Rich in Mercy – Giàu Lòng Thương Xót)

Thật sớm trong triều đại của ĐTC Gioan Phaolô II, rõ ràng Lòng Chúa Thương Xót vẫn nằm trong tâm trí ngài. Chúa nhật I Mùa Vọng, ngày 30 tháng 11, năm 1980, ĐTC đã phổ biến Tông thư thứ hai Dives in Misericordia (Rich in Mercy – Giàu Lòng Thương Xót) của ngài, trong đó, ngài miêu tả lòng Chúa thương xót như sự hiện diện của tình yêu, vốn mạnh hơn sự dữ, mạnh hơn tội lỗi, và mạnh hơn cái chết. Trong đó, ngài kêu gọi Giáo Hội khẩn cầu lòng Chúa thương xót toàn thể giới.

Trên thực tế, việc phổ biến Tông thư thứ hai của Đức Thánh Cha là một sự kiện có ý nghĩa trong cuộc đời ngài, cũng như trong mối quan hệ của ngài với Nữ tu Faustina và sứ điệp về việc sùng kính Lòng Chúa Thương Xót. Như bằng chứng về điều này, trong Chứng Từ của Niềm Hy Vọng: Hồi ký của Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II, từ một cuộc phỏng vấn năm 1997, George Weigel đã chia sẻ với Đức Thánh Cha về tông thư. Điều này cho thấy ảnh hưởng của Nữ tu Faustina đối với ngài, như ông viết:

"Khi còn là Tổng Giám mục thành Krakow, Đức Hồng Y Wojtyla đã từng bảo vệ Nữ tu Faustina, khi Tòa Thánh Roma đặt vấn đề về tính chất chính thống của chị, sau khi chị qua đời, phần lớn vì cách dịch sai lầm Nhật ký của chị sang tiếng Ý, và ngài còn thúc đẩy án phong Chân phước cho chị. ĐTC

Gioan Phaolô II nói rằng ngài cảm thấy “rất gần gũi” với Nữ tu Faustina về mặt thiêng liêng, ngài vẫn “nghĩ đến chị suốt một thời gian dài”, khi ngài bắt đầu viết Tông thư Dives in Misericordia (Weigel, Chứng từ của Niềm Hy vọng, trang 387).

Có thêm những ví dụ về ảnh hưởng của Lòng Chúa Thương Xót và Nữ tu Faustina đối với cuộc đời ĐTC Gioan Phaolô II, mà cá nhân ngài đã xác nhận.

Ngày 22 tháng 11, 1981, ĐTC Gioan Phaolô II thực hiện chuyến thăm viếng đầu tiên của ngài ra bên ngoài Roma - sau cuộc hồi phục lâu dài, từ những tình trạng phức tạp về y khoa mà ngài đã chịu đựng, do hậu quả từ nỗ lực trong cuộc sống trước đây của ngài vào đầu năm đó. Hôm Lễ Chúa Kitô Vua, Đức Thánh Cha tới Thánh điện Tình Yêu Thương Xót ở Collevaleza, gần Todi, Ý. Tại đây, một cuộc hội nghị quốc tế đã được tổ chức trong vòng vài ngày, để suy nghĩ về tông thư Dives in Misericordia.

Sau khi cử hành Thánh Lễ, Đức Thánh Cha đã công khai đưa ra một lời tuyên bố mạnh mẽ về tầm quan trọng của sứ điệp về lòng thương xót, ngay từ khởi đầu triều đại Giáo Hoàng của ngài: "Một năm trước đây, tôi đã phổ biến Tông thư Dives in Misericordia. Sự kiện này khiến hôm nay, tôi đến thánh điện Tình Yêu Thương Xót. Với sự hiện diện của mình, bằng bất cứ cách nào, tôi muốn tái xác nhận thông điệp trong tông thư. Tôi muốn đọc lại và phân phối lại tông thư này.

Ngay từ khởi đầu triều đại Giáo hoàng của tôi tại Tòa Thánh Phêrô ở Roma, tôi vẫn coi sứ điệp thương xót như là nhiệm vụ đặc biệt của mình. Chúa Quan Phòng đã phân công cho tôi sứ điệp này, trong tình hình hiện nay của con người, Giáo Hội và thế giới. Có thể nói cách chính xác là tình hình này đã phân công cho tôi sứ điệp này, như là nhiệm vụ của tôi trước mặt Thiên Chúa (ĐTC Gioan Phaolô II, thánh điện Tình Yêu Thương Xót ở Collevaleza, Ý, ngày 22 tháng 11, 1981).

Chân phước Nữ tu Faustina

Chúa nhật Lễ Chúa Thương Xót, ngày 10 tháng 4, 1991, hai năm trước khi phong Chân phước cho Nữ tu Faustina, ĐTC Gioan Phaolô II đã nói về chị, liên hệ chị với tông thư của ngài về lòng thương xót, và nhấn mạnh vào vai trò của chị, trong việc mang sứ điệp thương xót này đến với thế giới:

"Những lời trong Tông thư Dives in Misericordia đặc biệt gần gũi với chúng ta. Chúng gợi nhớ khuôn mặt của Nữ tu Faustina Kowalska, Tôi tớ Thiên Chúa. Đặc biệt người nữ tu đơn sơ này đã mang sứ điệp Phục Sinh về Đức Kitô Thương Xót đến gần hơn với Ba Lan và toàn thế giới.

Sau đó, Chúa nhật Lễ Chúa Thương Xót, ngày 18 tháng 4, 1993, ĐTC Gioan Phaolô II đã phong Chân phước cho Nữ tu Faustina tại Quảng trường Thánh Phêrô. Ngài bắt đầu bài giảng của mình bằng cách trích dẫn từ Nhật ký của chị: *"Tôi cảm thấy rõ sứ mạng của tôi không kết thúc bằng cái chết, nhưng bắt đầu"*, Nữ tu Faustina đã viết trong Nhật ký của chị. *Quả thật đúng như vậy! Sứ mạng của chị vẫn tiếp tục, và đang mang lại kết quả thật đáng ngạc nhiên. Quả thật là kỳ diệu biết bao, khi lòng sùng kính của chị đối với Chúa Giêsu Thương Xót đang lan truyền trong thế giới đương thời của chúng ta, và đạt được rất nhiều tâm hồn con người! Chắc hẳn đây là một dấu chỉ của thời đại, một dấu chỉ đối với thế kỷ XX của chúng ta. Hiện nay, sự quân bình của thế kỷ này đang chấm dứt, ngoài những tiến bộ thường vượt quá những tiến bộ trong các thời kỳ trước đây, lại bộc lộ một sự bất an sâu xa và nỗi sợ hãi đối với tương lai. Thế giới có thể tìm được ở đâu nơi trú ẩn và ánh sáng của niềm hy vọng, nếu không phải là nơi Lòng Chúa Thương Xót? Các tín hữu hoàn toàn hiểu rõ điều đó".*

Lòng Thương Xót:

Niềm Hy Vọng dành cho Thế Giới

Câu: "Thế giới có thể tìm được ở đâu nơi trú ẩn và ánh sáng của niềm hy vọng, nếu không phải là nơi Lòng

Chúa Thương Xót?” đã trở thành một chủ đề quan trọng trong triều đại của ĐTC Gioan Phaolô II.

Trong bài nói chuyện Regina Caeli, ngày 23 tháng 4, 1995, ngay sau khi cử hành Chúa nhật Lễ Chúa Thương Xót tại Nhà thờ Chúa Thánh Thần ở Sassia, Roma, ĐTC Gioan Phaolô II đã khuyến khích chúng ta hãy đích thân đi theo sứ điệp đầy niềm hy vọng này của lòng thương xót và ơn tha thứ. Ngài cũng nhấn mạnh vào tấm gương của Nữ tu Faustina, mà ngài đã phong Chân phước trước đây hai năm:

"Chúa nhật hôm nay là để đặc biệt tạ ơn, vì lòng nhân lành của Thiên Chúa đã biểu lộ cho con người trong toàn bộ màu nhiệm Phục Sinh. Đây là nguyên nhân tại sao Chúa nhật này cũng được gọi là Chúa nhật Lễ Chúa Thương Xót. Chủ yếu cảm nghiệm thần bí về lòng Thiên Chúa thương xót của Chân phước Nữ tu Faustina Kowalska, người đã được tôn kính trên bàn thờ trước đây hai năm, giúp chúng ta hiểu biết và bộc lộ chính xác chân lý này; những chiến thắng tốt đẹp vượt trên sự dữ, mạnh mẽ hơn cái chết, và tình yêu Thiên Chúa mạnh mẽ hơn tội lỗi. Toàn bộ điều này được biểu thị trong màu nhiệm Vượt Qua của Đức Kitô, qua đó, Thiên Chúa xuất hiện với chúng ta như Người vốn là: một Người Cha có tâm hồn dịu hiền, Đấng không bỏ cuộc trước thói vô ơn của con cái, và Người vẫn luôn luôn sẵn sàng tha thứ.

Anh chị em thân mến, nếu chúng ta muốn có khả năng thương xót, thì cá nhân chúng ta phải cảm nghiệm được lòng thương xót này. Chúng ta hãy học hỏi để tha thứ! Vòng xoáy của hận thù và bạo lực, vốn vấy máu trên con đường của rất nhiều cá nhân và quốc gia, chỉ có thể bị bẻ gãy nhờ phép lạ của lòng thương xót."

Rồi vào ngày 7 tháng 7, 1997, khi ĐTC Gioan Phaolô II thực hiện một cuộc hành hương đến thánh điện Chúa Thương Xót Quốc Tế ở Lagiewniki, Ba Lan, ngài đã cầu nguyện tại mộ Nữ tu Faustina. Ngài cũng nói với các Nữ tu Hội dòng Đức Bà Thương Xót theo một cách thức rất cá nhân, suy niệm về

Lòng Chúa Thương Xót, và ngài còn đưa ra một chứng từ cá nhân thật đáng ngạc nhiên, về ảnh hưởng của Chân phước Nữ tu Faustina và sứ điệp của chị:

"Tôi đến đây, tại Thánh điện này, với tư cách là một khách hành hương, để tham dự vào bản thánh ca bất tận, hầu tôn vinh Lòng Chúa Thương Xót. Tác giả Thánh vịnh đã ngâm như vậy (TV 89:2), để diễn tả điều mà mọi thế hệ vẫn lưu giữ và sẽ tiếp tục lưu giữ, như một kết quả quý giá của đức tin.

Con người không cần đến điều gì hơn Lòng Chúa Thương Xót – tình yêu này thật nhân từ, trầm ẩn, nâng con người vượt trên sự yếu đuối của họ, để vươn tới những tầm cao bất tận trong sự thánh thiện của Thiên Chúa.

Tại nơi đây, chúng ta đặc biệt trở nên ý thức được điều này. Thật vậy, từ đây đưa ra sứ điệp Lòng Chúa Thương Xót, mà Chính Đức Kitô đã chọn, để chuyển đến thế hệ chúng ta, thông qua Chân phước Nữ tu Faustina.

Đây là một sứ điệp thật rõ ràng và dễ hiểu đối với tất cả mọi người. Bất cứ ai đều có thể đến đây, ngắm nhìn ảnh Đức Giêsu Thương Xót, Trái tim Người tỏa sáng ân huệ, và lắng nghe trong chiều sâu tâm hồn mình điều mà Chân phước Nữ tu Faustina đã từng nghe: "Đừng sợ! Ta luôn ở với con" (Nhật ký, 586).

Nếu người đó đáp lại với một tâm hồn chân thành: "*Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa!*", thì họ sẽ tìm được niềm an ủi trong tất cả những nỗi lo lắng và sợ hãi của họ ... Đối với tôi, sứ điệp Lòng Chúa Thương Xót vẫn luôn luôn gần gũi và thân yêu. Dường như thể lịch sử đã ghi khắc sứ điệp này vào kinh nghiệm bi thảm của Thế chiến II. Trong những năm đầy khó khăn đó, sứ điệp này là một sự nâng đỡ đặc biệt và một nguồn hy vọng vô tận, không chỉ đối với người dân Kracow, nhưng còn đối với cả nước.

Sứ điệp này cũng là một kinh nghiệm cá nhân của tôi, mà tôi đã mang theo với tôi đến Tòa Thánh Phêrô, và theo

một ý nghĩa, Sứ điệp ấy tạo nên hình ảnh của Triều đại Giáo Hoàng này..."

Việc Phong Thánh cho Nữ tu Faustina

Giây phút vinh dự đối với Chân phước Nữ tu Faustina và sứ điệp của chị diễn ra vào năm 2000, trong Năm Thánh Toàn Xá Nhập thể. Chúa nhật Lễ Chúa Thương Xót, ngày 30 tháng 4, 2000, trước khoảng 250.000 khách hành hương và các máy quay phim truyền hình trên khắp thế giới, ĐTC Gioan Phaolô II đã phong Thánh cho Nữ tu Faustina Kowalska, một ***"tông đồ vĩ đại của Lòng Chúa Thương Xót"***. Chị là vị thánh đầu tiên của Năm Thánh Toàn xá.

Thật vậy, trong việc phong Thánh cho Nữ tu Faustina, ĐTC Gioan Phaolô II cũng "phong Thánh" cho sứ điệp và việc sùng kính Lòng Chúa Thương Xót, bằng cách tuyên bố rằng Chúa nhật II sau Lễ Phục Sinh là "Chúa nhật Lễ Chúa Thương Xót" đối với toàn thể Giáo Hội. Trong bài giảng của Đức Thánh Cha, ngài nói về Chúa nhật Lễ Chúa Thương Xót: *"Điều quan trọng là chúng ta đón nhận toàn bộ sứ điệp đến với chúng ta trong Chúa nhật II sau Lễ Phục Sinh, mà từ bây giờ, trên toàn thể Giáo Hội, sẽ được gọi là 'Chúa nhật Lễ Chúa Thương Xót'".*

Qua một trong các bài giảng đặc biệt trong triều đại của ĐTC Gioan Phaolô II, ngài lập lại ba lần rằng Nữ tu Faustina là *"ân huệ của Thiên Chúa dành cho thời đại chúng ta"*. Chị đã làm cho sứ điệp Lòng Chúa Thương Xót trở thành *"chiếc cầu nối của thiên niên kỷ III"*. Sau đó, ngài nói:

"Việc phong Thánh cho Nữ tu Faustina mang một khả năng hùng biện đặc biệt. Qua hành động phong Thánh, hôm nay, tôi có ý định chuyển sứ điệp này đến thiên niên kỷ III. Tôi chuyển sứ điệp này đến tất cả mọi người, sao cho họ sẽ học hỏi, hầu nhận biết rõ hơn khuôn mặt đích thực của Thiên Chúa và khuôn mặt đích thực của các anh chị em mình. Thật vậy, không

thể tách rời được tình yêu Thiên Chúa và lòng yêu mến các anh chị em của chúng ta".

Khi ĐTC Gioan Phaolô II cổ vũ tất cả chúng ta hãy hòa tiếng “đời đời ca hát ngợi khen lòng Chúa Thương Xót” (TV 89:2) cùng với “Đức Maria rất thánh, Mẹ Thương Xót” và Thánh nữ Faustina, **“vị thánh mới vẫn ca hát ngợi khen Lòng Chúa Thương Xót”**, ngài kết thúc bài giảng của mình bằng những lời sau đây:

“Hỡi Thánh nữ Faustina, một ân huệ của Thiên Chúa dành cho thời đại chúng tôi, một ân huệ từ đất nước Ba Lan dành cho toàn thể Giáo Hội, xin chị cầu cho chúng tôi đạt được một ý thức về chiều sâu của Lòng Chúa Thương Xót. Xin giúp chúng tôi có được một cảm nghiệm sống động và làm chứng cho Lòng Chúa Thương Xót giữa các anh chị em của chúng tôi. Mong sao sứ điệp mang ánh sáng và niềm hy vọng của chị chiếu tỏa khắp thế giới, thúc đẩy các tội nhân hoán cải, xoa dịu lòng hận thù và kinh địch, mở lòng cho các cá nhân và quốc gia đến với việc thực hành tình anh em. Hôm nay, trong khi cùng với chị thánh chăm chú nhìn vào khuôn mặt của Đức Kitô Phục Sinh, chúng ta hãy làm cho lời cầu nguyện xin ơn tín thác của chị trở thành của mình, và chúng ta hãy nói lên với lòng trông cậy vững vàng: “Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa!” Jezu, ufam tobie!

Điều thú vị là trong cuốn sách cuối cùng của Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II, được xuất bản 5 năm sau khi ngài qua đời, chúng ta tìm được một tiếng vang của ngài, khi gọi Thánh nữ Faustina là *“một ân huệ của Thiên Chúa dành cho thời đại chúng ta, một ân huệ từ đất nước Ba Lan dành cho toàn thể Giáo Hội”*. Thật vậy, khi Đức Thánh Cha nêu lên quan điểm của ngài rằng *“đi sẵn”* về Lòng Chúa Thương Xót của Thánh nữ Faustina *“có tầm quan trọng cực kỳ”* đối với toàn thể Giáo Hội, chứ *“không chỉ dành cho người Ba Lan”*, ngài đặt quan điểm này trong bối cảnh phong Chân phước và phong Thánh cho Nữ tu Faustina:

"Tôi nghĩ rằng điều tương tự áp dụng vào Thánh nữ Faustina và chứng từ của chị về màu nhiệm Lòng Chúa Thương Xót. Như chúng ta biết từ kinh nghiệm của mình, di sản từ linh đạo của chị có tầm quan trọng cực kỳ, đối với việc phản kháng chống lại sự dữ và các hệ thống phi nhân của thời đại. Bài học rút ra từ toàn bộ việc này thật quan trọng, không chỉ đối với những người Ba Lan, nhưng còn đối với mọi thành phần trong thế giới, nơi Giáo Hội hiện diện. Điều này càng trở nên rõ ràng qua việc phong Chân phước và phong Thánh cho Nữ tu Faustina. Dường như thể Đức Kitô muốn nói thông qua chị: "Sự dữ không có lời nói sau cùng!". Màu nhiệm Vượt Qua xác nhận rằng rốt cuộc, điều tốt đẹp thành tựu, sự sống chế ngự cái chết, và tình yêu chiến thắng hận thù (ĐTC Gioan Phaolô II, *Ký ức và Căn tính*, trang 55).

Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II phó thác Thế Giới cho Lòng Chúa Thương Xót

Một sự kiện quan trọng khác về Thánh nữ Faustina và sứ mạng của chị xảy ra ngày 17 tháng 8, 2002, khi ĐTC Gioan Phaolô II phó thác thế giới cho Lòng Chúa Thương Xót, tại thánh điện Chúa Thương Xót Quốc Tế vừa mới xây dựng ở Lagiewniki, Ba Lan, nơi vị tông đồ vĩ đại của Lòng Chúa Thương Xót từng sống những năm cuối đời và đã được chôn cất. ĐTC cũng cung hiến thánh điện mới, như một vương cung thánh đường.

Đức Thánh Cha đã chọn mở đầu bài giảng của ngài bằng một đoạn từ Nhật ký của Thánh nữ Faustina, rồi ngay sau đó, ngài ám chỉ **"màu nhiệm lòng Thiên Chúa Thương Xót khôn dò và không thể hiểu nổi"**:

"Ôi! Lòng Chúa Thương Xót vô biên và không thể hiểu nổi, ai có thể xứng đáng ca tụng và tôn thờ Chúa? Ưu phẩm của Thiên Chúa Toàn Năng chính là niềm hy vọng ngọt ngào đối với con người tội lỗi (Nhật ký, 951).

Anh chị em thân mến, hôm nay, tôi lặp lại những lời đơn sơ này của Thánh nữ Faustina, để cùng với chị và toàn thể anh chị em tham gia vào việc tôn thờ mầu nhiệm Lòng Chúa Thương Xót khôn dò và không thể hiểu nổi. Giống như Thánh nữ Faustina, chúng ta muốn công bố rằng ngoài Lòng Chúa Thương Xót, không có niềm hy vọng dành cho nhân loại. Với đức tin, chúng ta mong ước lặp lại: *“Lạy Chúa Giêsu, còn tín thác vào Chúa!”*

“Vì thế, hôm nay, tại Thánh Điện này, tôi muốn long trọng phó thác thế giới cho Lòng Chúa Thương Xót. Tôi làm như vậy với mong ước cháy bỏng rằng sứ điệp tình yêu thương xót của Thiên Chúa, được rao giảng ở đây thông qua Thánh nữ Faustina, có thể được mọi người trên trái đất biết đến, và lấp đầy tâm hồn họ bằng niềm hy vọng. Mong sao từ nơi đây, sứ điệp này tỏa sáng đến quê hương thân yêu của chúng ta và khắp thế giới. Mong sao lời hứa của Đức Giêsu được thực hiện: “Tia sáng sẽ chuẩn bị cho thế giới về ngày Người đến lần cuối cùng” (Nhật ký, 1732).

Tia sáng này cần được soi sáng bằng ân huệ của Thiên Chúa. Ngọn lửa này của lòng thương xót cần được chuyển đến thế giới. Trong Lòng Chúa Thương Xót, thế giới sẽ tìm được hòa bình, và nhân loại sẽ tìm được niềm hạnh phúc! Anh chị em thân mến, tôi giao phó nhiệm vụ này cho anh chị em ... Mong sao anh chị em sẽ trở thành những chứng nhân cho lòng thương xót!”

LM. GIUSE TRẦN ĐÌNH LONG
Giáo Điểm Tin Mừng-Nhà Bè

*Trang thơ Lòng Thương Xót

Anh bảo tôi viết gì về Chúa

Biết viết gì hơn nữa ngoài câu
Chúa lòng thương xót nhiệm mầu
Chúa tình thương xót trước sau khôn cùng

*Gương còn đó con hoang tội lỗi
Đã quay về sám hối xin tha
Được cha ôm lấy thiết tha
Mừng mừng tủi tủi vào ra ghen lời.*

Hay kẻ trộm non côi núi Sọ
Phút chân thành bày tỏ niềm tin
Ơn Trên đoái đến lời xin
Thiên Đàng vĩnh phúc hứa dành cho ngay.

*Kìa lời gọi đêm ngày nhấn nhủ
Hỡi những ai khốn khổ lầm than
Đến đây độ bến bình an
Nặng nề gồng gánh trăm phần nhẹ voi...*

Cúi lạy Đấng đời đời lân tuất
Chạm bất bình chất ngất tình thương
Con xin tín thác đến cùng
Vào lòng thương xót, xót thương vô ngần...

Paris, CUNG CHI

*Mừng Lễ Thánh Teresa Hải Đồng Giêsu 1-10

BỎ NGỎ: CON ĐƯỜNG TÍN THÁC

Nếu hội thánh còn là hội thánh của Chúa Kitô, nếu hội thánh còn là thân mình của Đấng cứu chuộc ở trần gian, thì hội thánh phải cho thế gian thấy mình là một Đức Giêsu Kitô nổi dài, một Đức Kitô nhỏ bé khiêm hạ giàu lòng thương xót như trong thư Philipê 2,1-11. Nếu không, thì hội thánh chỉ còn là một cộng đoàn với những nhà thờ nguy nga, đền đài lộng lẫy làm hoa mắt thế gian, với những phẩm phục long trọng, những lễ nghi trang hoàng tốn kém, những thứ bậc chồng chất lên nhau. Rốt cuộc tất cả những thứ ấy đã che lấp mất Đức Giêsu Kitô là đầu, là sự sống của hội thánh. Kinh nghiệm đau xót của hội thánh thời trung cổ đã chứng minh điều ấy. Vậy Đức Giêsu được diễn tả trong thư Philipê là Đức Giêsu thế nào ? Xin đọc lại lời Chúa : *“Đức Giêsu Kitô, vốn dĩ là Thiên Chúa mà không nghĩ phải nhất quyết duy trì địa vị ngang hàng với Thiên Chúa, nhưng đã hoàn toàn trút bỏ vinh quang, mặc lấy thân nô lệ, trở nên giống phàm nhân, sống như người trần thế. Người lại còn hạ mình, vâng lời cho đến nỗi bằng lòng chịu chết, chết trên cây thập tự...”* (Pl 2, 5-11) và Thánh Phaolô đã nhấn mạnh bằng câu này : *“Anh em hãy có nơi anh em tâm tư như đã có trong Đức Giêsu...”*

Hội thánh bất kỳ ở đâu, toàn cầu hay địa phương, bất kỳ là cộng đoàn đông số hay ít ỏi, hay là ngay cả là một cá

nhân Kitô hữu, thì tất cả và từng người phải có như nhau Một Tấm Lòng, Một Suy Nghĩ, Một Tình Cảm, Một Tâm Tư như Đức Giêsu Kitô. Và từ trong tâm tư ấy mới xuất phát việc làm, mới hướng dẫn mọi hành động. Như thế mới công chính, mới tinh tuyền, mới duy nhất, mới thánh thiện được.

Vậy tâm tư của Đức Giêsu là tâm tư gì ? Tấm lòng của Đức Giêsu là tấm lòng gì mà hội thánh và mỗi người trong hội thánh phải có ?

Tấm lòng Đức Giêsu là lòng thương xót, là tấm lòng bỏ ngổ để cho Cha của Ngài hoạt động. Đức Giêsu xuống thế gian không phải để làm một cái gì theo ý mình mà là bỏ ngổ tất cả để chỉ làm theo ý của Cha. Suốt cuộc đời của Chúa Giêsu chỉ có thế. Một tấm lòng như thế, thì người đạo đức ngày nay không thể chấp nhận được, không thể chịu được. Nhưng Đức Giêsu đã chịu được và đã công bố cho cả thế gian biết như vậy : *"Phần Ta, Ta chẳng làm gì cả, Cha bảo sao Ta làm vậy... Lương thực của Ta là làm theo ý Cha Ta. Vì Ta đến, không phải để làm theo ý của Ta, mà làm theo ý Cha, Đấng đã sai Ta".*

Những người đạo đức hôm nay nôn nóng cộng tác với Thiên Chúa, chỉ muốn làm một cái gì cho sáng danh Chúa, nhưng thực ra là làm sáng danh mình, cho nên sinh hoạt cộng đoàn cứ loạn xạ ngầu lên. Thánh Faustina đã phải thốt lên: *"Ôi, đau đớn biết bao cho tâm hồn tôi khi nhìn thấy một tu sĩ mà lại thiếu tinh thần tu trì! Làm sao có thể làm đẹp lòng Thiên Chúa khi người ta phình đại kiêu căng và tự ái dưới lớp vỏ nỗ lực vì vinh danh Thiên Chúa, trong khi thực sự đang tìm kiếm bỏ vinh hoa cho bản thân? Khi nhìn thấy như thế, tôi cảm thấy rất đau đớn. Làm sao một linh hồn như thế có thể được kết hợp mật thiết với Thiên Chúa? Sự kết hợp với Chúa không thể có ở đây."* (NK, 1139)

Têrêsa, thánh nữ của tình yêu, của lòng thương xót, cũng chỉ có một tâm tư như Đức Giêsu Kitô. Têrêsa cũng như Faustina nhỏ bé đơn sơ như đứa trẻ hoàn toàn tín thác vào cha của mình, như Chúa Giêsu muốn: *"Bởi vì con là con trẻ,*

con hãy ở mãi bên Trái Tim Cha. Nét đơn sơ của con làm thoải lòng Cha hơn những khổ chế của con.” (NK, 1617)

Cuộc đời của Têrêsa trước mắt những người đạo đức có thể bị lên án là một cuộc đời thụ động, chẳng được tích sự gì cả, cái gì cũng y vào Chúa, để cho Chúa làm. Chính một chị dòng kín ở Lisieux khi được lệnh viết về tiểu sử của Têrêsa đã : *“Cuộc đời Têrêsa có gì đâu mà viết! Cuộc đời quá bình thường, đến độ tầm thường nữa”*. Thế nhưng, hội thánh đã tuyên xưng người phụ nữ chẳng làm được tích sự gì ấy nên một người làm nhiều việc lớn lao quá sức tưởng tượng: **“Têrêsa, Bốn Mạng Các Xứ Truyền Giáo”**. Têrêsa đã có một tâm tư như đã có nơi Đức Giêsu Kitô. Đức Giêsu đã bỏ ngỏ đời mình cho Cha, nên công việc 3 năm rao giảng của Ngài chẳng có bao nhiêu mà đã cứu cả nhân loại. Têrêsa cũng bỏ ngỏ cho Chúa Giêsu, thì qua tấm lòng rộng không chẳng có đạo đức gì, chẳng có công nghiệp gì, chỉ biết tín thác, Đức Giêsu đã lấp đầy bằng lòng thương xót của Ngài, và làm cho Têrêsa thành quyền năng, kéo bao nhiêu linh hồn về với hội thánh, ngang ngửa với Thánh Phanxicô Xaviê, suốt đời bôn ba vất vả ngược xuôi. Têrêsa không có những hoạt động hiển hách : *“Các chị đừng tưởng phải làm những việc lớn lao mới nên trọn lành được. Chúa Giêsu không cần đến những công trình hiển hách, hay những tư tưởng quảng bác của chúng ta. Nếu Ngài muốn những quan niệm cao siêu, Ngài đã chẳng có các Thiên Thần thông biết trời vượt các bậc kỳ tài trần gian ư ? Vậy Chúa không đến trần gian để tìm kẻ thần thông hay các bậc thiên tài, nhưng để yêu dấu sự đơn sơ chân thành.”*

Thực ra thái độ **"bỏ ngỏ"** hay **"tín thác"** của Têrêsa, không phải là thái độ **"thụ động"** nằm chờ sung rụng. Đó là thái độ tích cực thể hiện niềm tín thác tuyệt đối vào Chúa cùng với nỗ lực hết mình để làm theo ý Chúa. Sau khi đã miệt mài tìm kiếm thánh ý Chúa, nhận ra ý Chúa là phải làm công việc của Chúa, thì phải cố gắng hết sức mà làm công việc ấy, dù khó khăn trở ngại, dù thử thách gian nan, như chính Chúa

Giêsu đã vâng ý Cha, làm công việc của Cha đến thiệt cả mạng sống. Đâu phải nói là "vâng ý Cha" rồi "ngồi chơi xơi nước" để Cha làm gì thì làm, rồi biện luận rằng mình "chọn Chúa" chứ không "chọn công việc của Chúa". Chúa nói với thánh Faustina: *"Hỡi ái nữ của Cha, Cha không miễn chức cho con khỏi hành động đâu... Con hãy làm những gì trong khả năng của con, nhưng con không bao giờ được thôi cố gắng."* (NK,1374). Và Thánh Faustina thưa lại: *"Lạy Chúa Giêsu của con! Con biết sự cao cả của một người được chứng thực qua các việc làm, chứ không phải bằng những lời nói hoặc cảm nghĩ của họ. Chính những công việc chúng con thực hiện sẽ nói về chúng con. Xin đừng để con mơ mộng, nhưng ban cho con can đảm và sức mạnh để chu toàn thánh ý Chúa... Nếu Chúa muốn để mặc con trong tình trạng bất bệnh cho dù đến cuối đời, nguyện Thánh Danh Chúa được ngợi khen"* (NK, 663).

Nếu thực sự "chọn Chúa" thì phải làm theo ý Chúa, làm công việc của Chúa, và làm việc của Chúa thì phải chấp nhận gian nan tư bề, ma quỷ quấy phá, con người cản ngăn. Đừng cho rằng khi mình làm việc tông đồ mà "xuôi chèo mát mái" thì đó là hợp ý Chúa, còn khi gặp trở ngại khó khăn thì công việc đó không phải là ý Chúa. Càng gặp trở ngại, càng chứng tỏ đó là việc của Chúa, như Faustina đã tự thú: *"Ôi lạy Chúa Giêsu của con! Chúa biết con gặp bao nhiêu chống đối trong vấn đề này, bao nhiêu trách mắng con phải chịu đựng, bao nhiêu cười nhạo con phải chấp nhận trong thanh thân... Một mình con, có lẽ con không sao vượt qua nổi việc này, nhưng với Chúa là Tôn Sư của con, con có thể làm được mọi sự. Ôi, một nụ cười mỉa mai gây ra vết thương tê tái biết bao, nhất là khi người ta nói ra vẻ hết lòng thành thực"* (NK, 662).

Chúa còn cho Faustina thấy hơn thế nữa: *"Vinh quang lòng thương xót của Chúa ngay lúc này đang vang lừng bất chấp nỗ lực của các kẻ thù và của chính Satan, kẻ hết sức căm hận lòng thương xót Thiên Chúa. Công cuộc này sẽ giật khỏi nanh vuốt hắc rất nhiều linh hồn, và đó là lý do khiến thần dữ*

hiều khi cũng ra sức cản trở những người lành ngăn trở công cuộc. Nhưng tôi đã thấy rõ thánh ý Chúa đang và sẽ được thực hiện đến từng chi tiết cuối cùng. Những nỗ lực điên cuồng của kẻ thù không cản trở nổi chi tiết nhỏ nhất nhất trong những điều Chúa đã tiền định. Có hệ gì nếu có những lần công cuộc dường như hoàn toàn bị tiêu tan; vì chính khi ấy, công cuộc lại càng được củng cố hơn nữa" (NK, 1659)

Chúa xác nhận rõ ràng: *"Hỡi tông đồ Lòng Thương Xót của Cha, con hãy công bố cho toàn thế giới về Lòng Thương Xót khôn dò của Cha. Đừng chần ngại trước những khó khăn con phải đương đầu khi rao truyền tình thương của Cha. Những khó khăn này tuy làm con đau khổ, nhưng hết sức cần thiết cho việc nên thánh của con và là bằng chứng cho thấy công cuộc này là của Cha."* (NK 1142).

Ngày nay có nhiều người không muốn đi vào con đường thơ ấu thiêng liêng của Têrêsa, không muốn tín thác như Faustina, họ cứ muốn phải làm một cái gì đó để **"lưu danh hậu thế"**, và vì hăng say quá cho nên những "cái tôi" to lớn ấy dễ va chạm nhau cứ rối tinh rối mù lên. Ai cũng muốn **"xưng hùng xưng bá"**, muốn làm những tượng đài thật to, những **"công trình thế kỷ"** để thu hút mọi người kéo đến chỗ mình, để mưu danh cầu lợi, chứ nào Thiên Chúa có được tôn vinh! Ai cũng muốn để lại "dấu ấn" trong thời mình đang coi sóc, cho nên kẻ trước "xây", người sau đến "đập", rồi lại "xây" cái mới, cái khác hơn, to hơn, cao hơn, rộng rãi hơn, tốt đẹp hơn, để sau này thiên hạ nhìn vào đó mà tưởng nhớ đến mình. Cứ thế người ta đua nhau mà làm, dẫm lên nhau mà làm, rồi có khi vì hăng say làm cho mình quá, tranh dành ảnh hưởng, giành nhau quyền lợi, mà đưa đến cảnh *"huynh đệ tương tàn"*. Đó là mưu mô vô cùng thâm độc của ma quỷ, mà vì đang *"say men chiến thắng"* nên khó ai nhận ra! Họ sợ người thế gian quên mình khi mình về hưu, sợ người ta không còn nhắc đến mình khi mình không còn tại chức nữa. Ấy vậy mà người ta không sợ mình quên Chúa, át mất vinh

quang Thiên Chúa, nhất là không cảm nhận được niềm hạnh phúc đích thực như Têrêsa là thấy tên mình *"được ghi trên Trời"* chứ không phải được *"ghi trên bia đá, sổ vàng"*!

Bởi vì ai cũng muốn ý của mình là nhất, không ai muốn có nơi mình một tâm tư như đã có nơi Đức Giêsu Kitô. Nếu chỉ với ý của riêng từng người, sức của con người mà cải tạo được thế giới, cải tạo được giáo hội, và nói thẳng ra, cải tạo được chính bản thân mình, thì Ngôi Hai Thiên Chúa khỏi cần phải xuống thế để chết tội nhục thập giá. Suốt đời Đức Giêsu chỉ dạy một lời cầu nguyện "xin cho ý của Cha trên trời được thể hiện khắp mặt đất, khắp cõi lòng". Khi lòng tôi không phải là tấm lòng của Đức Giêsu, không phải tâm tư của Đức Giêsu thì dù tôi có đạo đức đến mấy, có hăng say hoạt động tông đồ đến mấy cũng chẳng được ích gì. Cái gọi là đạo đức, là hoạt động tông đồ ấy thực chất chỉ để vinh danh cái tôi của mình hơn là vinh danh Chúa. Tôi giống như những người nói với Chúa: *"Lạy Chúa, Lạy Chúa, nào chúng tôi đã chẳng từng nhân danh Chúa mà nói tiên tri, nhân danh Chúa mà trừ quỷ, nhân danh Chúa mà làm nhiều phép lạ đó sao?"* Nhưng Đức Giêsu đã thẳng thắn nói với họ rằng: *"Ta không hề biết các ngươi, xéo đi cho khuất mắt Ta, hỡi bọn làm điều gian ác!"* (Mt 7,21-23). Đức Giêsu khẳng định: *"Chỉ những ai thi hành ý muốn của Cha Thầy mới được vào Nước Trời mà thôi."*

Hội thánh Đức Giêsu không phải là Hội của những người *"đạo đức thông thái"*, *"giàu sang phú quý"*, *"nhà cao cửa rộng"* họp nhau lại để Danh Chúa nhờ những người đó mà được hiển vinh. Hội thánh Đức Kitô gồm những người tội lỗi, cần lòng thương xót của Chúa, được Chúa xót thương, và sẵn sàng để cho Chúa xót thương cứu vớt.

"Đức Thánh Cha Phanxicô nhắc chúng ta nhớ rằng "sứ điệp mạnh mẽ nhất của Thiên Chúa là lòng thương xót". Điều ấy có nghĩa là chào đón người lạ với sự đồng cảm và con tim rộng mở, từ những người tị nạn phải rời bỏ quê hương vì chiến tranh tàn phá, đến những người nhập cư phải rời bỏ nhà cửa

để đi tìm cuộc sống tốt hơn. Điều ấy có nghĩa là diễn tả sự cảm thông và tình yêu với những người chịu thiệt thòi và bị gạt ra bên lề, với những người chịu đau khổ, với những người đang tìm sự cứu độ." (Phát biểu của Tổng Thống Mỹ Obama trước ĐTC Phanxicô, tại Tòa Bạch Ốc, ngày 23.9.2015)

Hội thánh của Đức Giêsu không khuyên bảo ai, không dạy dỗ ai, mà chỉ đi loan báo và làm chứng về một Đức Giêsu giàu lòng thương xót, vì xót thương nhân loại mà chịu chết trên thập giá và phục sinh. Ai chịu lấy Đức Giêsu Kitô thì được cứu. Chịu lấy Đức Giêsu là phải bỏ ngỏ đời mình để Đức Giêsu đổi lòng dạ của mình thành tâm tư của Ngài. Khi ấy sẽ có mọi sự tốt lành, sẽ xót thương nhau, yêu thương nhau không thể tưởng tượng được. Nếu không bỏ ngỏ đời mình như Têrêsa, như Faustina cho Thiên Chúa tái tạo cái tâm tư, cái lòng của mỗi người, thì dù có sống với nhau một ngàn năm, một vạn năm, chúng ta cũng vẫn chỉ là những hòn đá rắn chắc cô đơn nằm cạnh nhau mà không thể nên một với nhau được, có đụng vào nhau thì chỉ toé lửa mà thôi.

"Thánh ý của Thiên Chúa dành cho chúng ta là hãy luôn có lòng thương xót và đừng lên án bất cứ ai. Thiên Chúa có một trái tim nhân lành vì Ngài luôn thương xót. Ngài thấu hiểu những khổ đau của con người, những thách thức chúng ta phải đối mặt, và những tội lỗi của chúng ta. Là một người Samaritanô nhân lành có thể là một thách đố với nhiều người, nhưng đó là cách tốt nhất để bắt chước Chúa Giêsu và bước theo con đường của Ngài. Hành vi một người Samaritano nhân hậu đang thực hiện chính là bắt chước lòng thương xót của Thiên Chúa khi người ấy tỏ lòng thương xót với những người cần đến." (Đức Thánh Cha Phanxicô)

"Quá khứ của con, Lạy Chúa, con phó thác cho lòng Thương xót của Chúa; hiện tại của con, cho Tình yêu Chúa; và tương lai của con, cho sự Quan Phòng của Chúa." (Thánh Faustina)

“Con hãy nói cho các linh hồn đừng dừng trong tâm hồn họ những vật cản cho Lòng Thương Xót của Cha đang rất muốn hoạt động trong họ. Lòng Thương Xót của Cha hoạt động trong tất cả những tâm hồn mở cửa cho Cha. Cả các tội nhân lẫn người công chính đều cần đến Lòng Thương Xót của Cha. Ơn hối cải cũng như ơn bền đỗ đều là những hồng ân do Lòng Thương Xót của Cha.” (NK, 1577)

“Chỉ cần một chỗ dưới chân Chúa sẽ làm cho linh hồn khốn khổ của tôi được bổ dưỡng và dứt khỏi nhiều điều lo lắng. Xin cho tôi niềm an ủi được luôn là một tu sĩ bình thường với sự cô tịch nào đó... Tôi thấy cái chết kề bên... Tôi chợt hiểu ra rằng chúng ta chỉ có một nơi trú ẩn, đó là lòng thương xót vô cùng và lòng nhân hậu của Chúa chúng ta.” (Thánh Eymard, tổ phụ Dòng Thánh Thể)

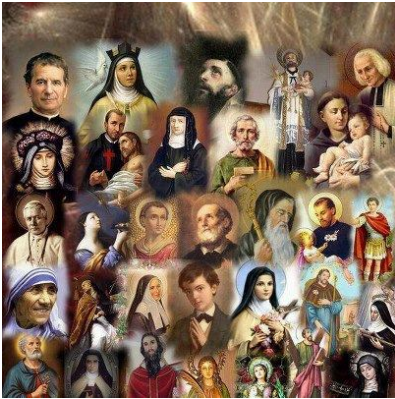
Lạy Cha, ngợi khen Cha đã ban cho chúng con một tấm lòng, để những lúc thất vọng chán nản, chúng con có chỗ tín thác nương nhờ. Tấm lòng ấy là Trái Tim Đức Giêsu, Đấng giàu lòng thương xót. Xin cho chúng con được mạnh dạn tín thác mà bỏ ngỏ để Cha làm những điều kỳ diệu trong con người yếu hèn tội lỗi của chúng con.

*Lm. Giuse Trần Đình Long
Giáo Điểm Tin Mừng-Nhà Bè
trong con báo số 10*

*Mừng Lễ Kinh Các Thánh 1-11

THƯ GỎI CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM

*“Anh em đã chịu lấy Lời giữa bao nỗi gian nan,
trong sự hoan hỷ của Thánh Thần” (1Tx1,6)*

Kính thưa các thánh
tử đạo Việt Nam,

Con thường nghe các bài giảng, các bài nói chuyện tự phát của ĐTC Phanxicô. Con rất tâm đắc với những ý tưởng thẳng thắn thành thật đó. Trong bài giảng ngày 2-5-2014 tại nhà nguyện thánh Martha, ĐTC Phanxicô thú nhận: “Tôi đã khóc khi biết tin các Kitô hữu bị đóng đinh tại

một quốc gia không phải Kitô giáo. Ngày nay vẫn còn nhiều người bị giết và bị bắt bớ vì danh Chúa, và chúng ta vẫn còn thấy nhiều người như các tông đồ, lòng hân hoan bởi được coi là xứng đáng chịu khổ nhục vì danh Đức Giê-su.”

Suy niệm việc Chúa Giêsu hóa bánh ra nhiều, và việc các môn đệ của Chúa Kitô bị đánh đập bởi Thượng Hội Đồng Do Thái, ĐTC Phanxicô đã đề xuất ba hình ảnh biểu tượng.

“Hình ảnh đầu tiên là lòng thương xót của Thiên Chúa dành cho con người. Đức Giêsu chú ý đến những vấn đề thiết thực của dân chúng, không quan tâm đến việc có bao nhiêu người theo Ngài, và cũng không bao giờ nghĩ đến việc thực hiện một cuộc “điều tra dân số” để xem Giáo Hội đã phát triển hay chưa! Ngài hiền lành, khiêm

nhường, nói năng, giảng dạy, yêu thương, đồng hành với con người với sức mạnh của tình yêu.

“Hình ảnh thứ hai là sự ‘ghen tị’ của các nhà chức trách tôn giáo thời bấy giờ. Họ không thể chịu đựng được thực tế là rất đông dân chúng đang đi theo Đức Giêsu. Họ không thể chịu đựng được và họ ghen tị. Đây là một thái độ rất xấu: ghen tị và đố kỵ. Cha đẻ của sự ‘đố kỵ’ là ‘ma quỷ’. Qua sự đố kỵ, sự dữ đã bước vào thế gian. Dân chúng biết họ. Dân chúng sẽ không theo họ, nhưng dân chúng chịu đựng họ vì họ có quyền lực, thẩm quyền tôn giáo, thẩm quyền trên người dân. Những người này không thể chịu đựng được sự hiền lành của Chúa Giêsu. Họ không thể chịu đựng được tình yêu. Và họ trả giá đắt cho sự ghen tị, sự căm thù. Với thủ đoạn chính trị và thủ đoạn tôn giáo, họ tiếp tục thống trị dân chúng... Họ cho điều các tông đồ ra, để đánh đập và ra lệnh cho các tông đồ không được nói về danh của Chúa Giêsu. Sau đó, họ phóng thích các tông đồ. Thật bất công ! Nhưng họ đã làm điều

đó. Họ là những người ‘kiểm soát lương tâm’ (cảnh sát của tư tưởng), và cảm thấy họ có quyền làm như thế. Những người kiểm soát lương tâm... Thậm chí ngày nay trên thế giới, có rất nhiều người như thế.”

“Hình ảnh thứ ba là niềm vui nhân chứng. Niềm vui của các vị tử đạo Kitô giáo. Niềm vui của rất nhiều người dù bị bách hại thù hằn ghét bỏ đánh đập lòng vẫn hân hoan bởi họ được coi là xứng đáng chịu khổ nhục vì danh Chúa Kitô. Và hôm nay vẫn còn rất nhiều người như thế! Chỉ cần nghĩ đến một số quốc gia, anh chị em có thể vào tù vì chỉ mang theo một quyển Tin Mừng. Hoặc là anh chị em sẽ bị phạt chỉ vì đeo thánh giá.

Ba biểu tượng: chúng ta hãy nhìn vào chúng. Đó là một phần của lịch sử cứu độ của chúng ta.”

Vâng, con đã nhìn vào 3 biểu tượng này khi cùng với Hội Thánh Việt Nam mừng kính các Thánh Tử Đạo của quê hương mình. Con vui mừng tạ ơn lòng thương xót của Chúa biết bao nhiêu. Quả thật, vì thương xót dân tộc

nhỏ bé của chúng con đây mà Chúa đã cho sự vinh quang của Nước Trời bùng lên từ những làng mạc nghèo khổ, những lũy tre xanh, những thôn xóm hiu quạnh rải rác trên khắp giải đất Việt Nam thân yêu.

Con thấy rõ bàn tay Chúa đã làm những việc lớn lao trên các thánh, là 117 con người vô danh bé mọn, đại diện cho tất cả những người bé mọn khác. Suốt đời các thánh chưa hề mơ tưởng đến hai chữ “anh hùng”, thế mà lại được trở thành vô cùng quyền năng dũng mạnh, làm sững sốt các vua quan suốt hai thời Trịnh, Nguyễn. Và hôm nay, các thánh đã được nên đồng hình đồng dạng với Đức Giêsu Kitô. Cả triều thần thiên quốc vang lên lời ca ngợi sự lạ lùng của lòng Chúa xót thương, Đấng “không thiên vị người nào, nhưng để ai kính sợ Thiên Chúa và ăn ngay ở lành, thì dù thuộc bất cứ dân tộc nào, cũng đều được Người tiếp nhận” (Cv 10,34-35). Và thế giới trần gian cũng nhận ra trong hân hoan của Thánh Thần rằng những con người Việt Nam từ trước tới nay xa

lạ với họ, hôm nay lại là những vị thánh đáng yêu đáng mến của mình.

Các thánh kính mến,

Có phải cuộc sống của con người cứ chịu đựng đau khổ, cứ hy sinh thời giờ, sức lực, tiền của, cho lý tưởng của mình đến độ phải tù đầy mạng vong, thì những cái ấy sẽ làm cho người ta trở nên “thánh tử đạo” chăng? Có lẽ vì hiểu như thế cho nên nhiều phần tử Hồi Giáo quá khích đã ôm bom hoặc lái xe chở đầy chất nổ lao vào cơ quan, đám đông rồi kích hoạt chất nổ làm chết bao nhiêu người, và họ tin rằng như vậy là “tử đạo”, như vậy sẽ được thưởng cho lên thiên đàng! Thật sự cho dù những cái đó xuất phát từ lòng dũng cảm hay chí khí anh hùng của người ta chẳng nữa, thì tất cả chỉ là phù vân, như Kinh Thánh nói : “Phù vân, quả là phù vân. Tất cả chỉ là phù vân” (Gv 1,2). Con thấy những vui buồn, sướng khổ, lao nhọc, tù đầy và sự chết của con người hữu hạn, muốn trở thành vô hạn trong vĩnh cửu, thì phải ở trong chương trình cứu độ, nghĩa là phải dính dấp vào cuộc khổ nạn phục sinh

của Đức Kitô, phải xuất phát từ đó, từ sự thúc đẩy của Thánh Thần, chứ không phải từ cái gọi là “chí khí anh hùng” của con người.

Con xin mọi người, muốn nhìn và đánh giá các thánh tử đạo cho đích thật, thì đừng nhìn vào công lao, khổ nhục, gông xích, tù đầy và sự chết thê thảm của các thánh, vì chỉ những cái ấy mà thôi chẳng nói lên được điều gì. Những người chết vì lý tưởng thế gian, cũng từng chịu đau khổ như thế, hoặc còn hơn thế nữa. Chẳng lẽ vì thế họ cũng được phong là “thánh tử đạo”? Như thế giữa “anh hùng dân tộc” và “thánh tử đạo” có khác gì nhau?

Muốn đánh giá các thánh tử đạo cho đúng thì trước hết phải nhìn vào Đức Giêsu, hạt lúa đầu tiên của nhân loại đã vì tuân phục ý Cha mà chết đi. Và từ sự chết đó mới nảy mầm sự sống phục sinh cho thế gian, để những ai tin vào Người thì dù thử thách truân chuyên, đau khổ hay sự chết cũng không quật ngã được, vì họ đã trở nên một danh phận với Con Thiên Chúa : “Nếu ta cùng

chết với Người, ta sẽ cùng sống với Người. Nếu ta kiên tâm chịu đựng, ta sẽ cùng hiển trị với Người.” (2Tm 2, 11-12)

Thưa các thánh,

Con thấy trong thời buổi cấm đạo ở nước Việt Nam từ thế kỷ 16 đến 19, có rất nhiều giáo dân đã bỏ đạo, nhiều kẻ đã sẵn sàng bước qua thập giá để mưu cầu sự sống tạm bợ của mình. Thời nay có khi còn tệ hơn, chưa ai cấm đạo mà nhiều người đã chối đạo rồi! Các thánh cứ nhìn vào những ngày sau năm 75 sẽ thấy. Thiếu gì người Kitô hữu xiêu vẹo nghiêng ngả “chưa đánh đã khai” hoặc không dám khai vào vào bản “sơ yếu lý lịch” tôn giáo thật của mình, mặc dù chưa có ai đe dọa cấm cách gì mình. Việc đó chỉ là bình thường thôi. Một cái bình bằng sành bằng đất, va chạm vào một vật gì cứng hơn nó thì phải bể tan tành là lẽ đương nhiên. Thân phận con người yếu đuối mỏng dòn, như chiên giữa bầy sói, làm sao đứng vững được nếu không có ơn Chúa phù trì.

Con phải nhận rằng sức lực của con người trước những khổ hình đòn vọt chỉ có

thể đầu hàng và thối lui. Đó là lẽ thường tình. Nhưng một con người sức lực yếu đuối, run sợ trước khổ hình, mà lại hiên ngang xưng danh Đức Giêsu trước vua quan quyền thế, rồi cuối cùng chấp nhận mất mạng sống mình chứ không chịu mất Đức Giêsu, đó mới là sự bất bình thường. Vì một quyền năng của ai đó đã ở trong con người ấy. Quyền năng ấy là quyền năng của Đức Kitô. Thánh Phaolô đã nhận mình là yếu đuối như cái bình sành, lọ đất, nhưng lại xác tín mạnh mẽ : “Chúng tôi toàn thắng nhờ Đức Giêsu yêu mến chúng tôi” (Rm 8,37).

Trong niềm hân hoan mừng kính các thánh, con xin đặt cõi lòng tan nát của con vào đại dương lòng thương xót của Đức Giêsu. Xin cho con dù bên ngoài được bao trùm bằng nhiều nghi thức tụng bừng nhộn nhịp, cờ quạt trống phách linh đình, nhưng bên trong con không bị rơi vào cái “huyền thoại tử đạo”, nghĩa là kéo những gì thuộc giới Thiên Chúa trở thành giới phàm trần, rồi vì phẫn khởi quá mà tự phong cho các vị tử đạo thuộc quê hương mình

bao nhiêu tước hiệu của trần thế : chí khí anh hùng, máu chảy đầu rơi cũng không sợ gì... Như thế là tất cả công nghiệp tử đạo là do công sức riêng của các thánh, hoặc do đất nước này đã sản xuất được những người con anh dũng như vậy. Trước mặt Thiên Chúa : một ông thánh tử đạo và một ông thánh ẩn tu, ai anh hùng hơn ai ? Cả hai làm thánh đều do sức mạnh của Thánh Thần chứ không phải bằng sức của con người. Cả hai phải để Thánh Thần hướng dẫn trong từng bước đi, từng nhịp thở chứ không phải theo “giòng máu anh hùng, hào khí ngất trời” đưa đẩy.

Trong thánh lễ khai mạc Thượng Hội Nghị Giám Mục Thế Giới ngoại lệ lần III kéo dài 2 tuần lễ (5-19/10/2014) được cử hành vào lúc 10 giờ sáng ở Đền Thờ Thánh Phêrô do chính ĐTC Phanxicô chủ tế và giảng lễ, cùng với các hồng y, thượng phụ, tổng giám mục, giám mục, linh mục và thành phần của Hội Nghị. ĐTC cũng nhấn mạnh: “Lòng tham lam tiền bạc và quyền lực vẫn luôn

hiện diện trong con người chúng ta. Mong ước của Thiên Chúa bao giờ cũng đụng độ với những gì là giả hình nơi một số thành phần tội lỗi của Ngài. Chúng ta có thể 'gây trở ngại rắc rối' cho mong ước của Thiên Chúa nếu chúng ta không để mình được hướng dẫn bởi Thánh Linh. Thần Linh là Đấng ban cho chúng ta một sự khôn ngoan vượt trên kiến thức và giúp chúng ta có thể hăng say làm việc một cách thực sự tự do và khiêm tốn sáng tạo".

Khi nhìn vào Đức Giêsu thì con thấy rõ chân tướng các vị tử đạo. Trước hải hùng của thập giá, Đức Giêsu cũng run rẩy sợ hãi, Người nói với các môn đệ : "Tâm hồn thầy buồn đến chết được!" (Mt 26,38). Tất cả những ai thấy mình bất lực yếu đuối, rồi hoàn toàn cậy nhờ vào Thiên Chúa, kẻ ấy sẽ được Thiên Chúa làm cho thành vị đại thánh. Trong suốt bốn Tin Mừng, không chỗ nào nói Đức Giêsu hiên ngang anh dũng bước lên thập giá. Đức Giêsu run rẩy sắp mặt xuống trước Cha mà cầu nguyện (Mt 26,39). Đức Giêsu hoàn toàn

cậy nhờ vào Cha, bám chặt lấy ý Cha và vâng phục ý Cha cho đến chết, nên đã được phục sinh vinh quang, và được siêu tôn làm Chúa muôn loài. Và từ thập giá Đức Giêsu Kitô, nhân loại mới được hưởng tràn đầy ơn cứu chuộc.

Tử đạo, nghĩa đích thật là người làm chứng (hay chứng nhân như thường gọi). Đức Giêsu Kitô là vị tử đạo đầu tiên. Người đã chết để làm chứng cho Cha của Người. Đức Giêsu chết trong tình lặng, không thanh minh, không biện luận, không tranh cãi, như chiến con ngậm câm để người ta dẫn đến lò sát. Nếu con muốn thành một chứng nhân đích thực, thì phải là chứng nhân trong Đức Kitô. Do đó con nhận thấy rằng tử đạo không phải là một anh hùng hiệp sĩ cứu khốn phù nguy giữa thế gian, rồi luôn hô hào khẩu hiệu "vì anh em, vì anh em", nhưng phải là người đặt đời mình vào thánh ý Thiên Chúa, để Thần Khí Đức Kitô hoạt động, điều khiển đời mình cho đến chết. Các thánh đã cho con thấy muốn là chứng nhân đích thực thì phải xác tín được như

thánh Phaolô: “Mọi thời và khắp nơi, chúng tôi mang trong thân mình cuộc thương khó của Đức Giêsu, để sự sống của Đức Giêsu cũng được tỏ hiện nơi chúng tôi” (2Cr 4,10).

Các thánh yêu quý của con,

Con hiểu nghĩa tử đạo là như vậy, có đúng không? Ngày xưa các thánh chỉ sống một niềm tin như thế. Ngày nay, xin cho con biết noi gương các thánh để trước mọi biến cố đau thương trong cuộc đời, con chỉ chăm chú nhìn vào Đức Giêsu Đấng giàu lòng thương xót, để biết thỉnh lạng nhẵn nhìn trước mọi chống đối, từ bên trong ra cũng như từ bên ngoài vào, không biện luận, không tranh cãi, mà cũng không hoảng hốt lo âu. Con chỉ im lặng với lòng yêu mến thiết tha và tín thác vào quyền năng Thiên Chúa, Đấng giàu lòng thương xót, xin cho tất cả những kẻ ghen ghét, bỏ vạ cáo gian, hành hạ làm khổ con đủ cách, và ngay cả có thể giết chết con, được ơn quay về với lòng Chúa xót thương và ra đi làm chứng cho lòng thương xót ấy.

Con biết mình được mời gọi làm chứng nhân cho Đức Kitô ở ngoài phố chợ cũng như trong gia đình, khi sản xuất cũng như chỗ buôn bán, trong xí nghiệp cũng như ở trong trường lớp, trong thánh đường cũng như nơi giải trí. Tất cả mọi nơi, mọi lúc, con mang trong thân mình cuộc khổ nạn của Đức Kitô, để lòng thương xót của Chúa luôn tỏ hiện bằng cuộc sống khiêm nhường, hiền từ, vui vẻ, hăng say phục vụ và đầy lòng thương xót của con, để cho những người đang ghét đạo Chúa, hoặc không biết Chúa, nhìn vào chứng nhân của Chúa, sẽ yêu mến và đón nhận Chúa vào cuộc đời mình. Con có làm được điều đó chưa? hay con chỉ “nói mà không làm” ? Tệ hơn nữa, nếu con “nói một đằng mà làm một nẻo” thì con sẽ thành người “phản chứng” chứ không phải là người “làm chứng” cho Tin Mừng.

Xin cho cuộc sống của con đừng làm có cho người ta ghét đạo và xa rời Đức Giêsu hơn nữa. Đừng để người đời mỉa mai : “Tin Đạo chứ không tin người có Đạo” hoặc : “Họ

chỉ giữ Đạo mà không sống Đạo”.

Các thánh kính mến,

Con xin được kết lá thư này bằng lời khai mạc của Đức Hồng Y Tổng Thư Ký Lorenzo Baldiseri trong Thượng Hội Nghị Giám Mục Thế Giới tháng 10-2014 về đề tài: 'Các Thách Thức Mục Vụ về Gia Đình trong Bối Cảnh Truyền Bá Phúc Âm Hóa'.

"Trong bài giảng đầu tiên của Đức Thánh Cha ở Nguyễn Đường Sistine (14/3/2013), khi đề cập đến tinh thần của giáo triều mình, Đức Thánh Cha đã nói đến 3

chữ: 'bước đi', 'xây dựng' và 'tuyên xưng', mà đầu tiên là 'bước đi'. Việc cùng nhau bước đi thực sự là 'syn-odos', 'Synodus'. Giáo Hội, một cộng đồng tín hữu trong Chúa Kitô, đang tiến bước về nhà Cha. Một Giáo Hội truyền giáo trên các nẻo đường thế giới để loan báo và tuyên xưng đức tin vào Chúa Giêsu Kitô, như là một cơ cấu tổ chức, và bằng các đặc sủng cùng với các thừa tác vụ khác nhau trong hiệp thông, thể hiện con đường sự sống và chứng từ Phúc Âm”.

Xin các thánh giúp con mạnh dạn “bước đi”, “xây dựng” và “tuyên xưng” niềm tin của mình để trở nên chứng nhân của Đức Kitô trong lòng thương xót của Thiên Chúa nơi mọi người Amen.

Lm. Giuse Trần Đình Long
Nhà Bè - Lễ Các Thánh TĐVN

**Thơ Giáo Điểm*
NHÀ CHA TA

Các người tìm đến nhà Ta
Thành tâm, thiện ý hay là bán buôn ?
Ăn năn, dòng lệ sầu tuôn
Gục đầu sám hối, linh hồn thanh thoi
Hay là hơn thiệt, đầy vơi
Hung hăng, hằn học như nơi chợ làng ?
Đổi tiền, gây sự, chào hàng
Áo quần lòn lợt, hở hang, rỏm đời...

Nhà Cha mở cửa đón mời
Những ai bất hạnh, kiếp người truân chuyên.
Âu lo, đói khát, tật nguyền
Sống trong bệnh hoạn, đảo điên, dọa dầy...
Gia đình địa ngục, đắng cay
Theo đàn ông tội lỗi, bao ngày xót xa !
Cùng nhau tìm đến nhà Cha
Lòng Thương Xót Chúa thứ tha lỗi lầm.
Đến đây no thỏa hồng ân
Tình Cha chan chứa, xa gần mừng vui.
Đến đây tay bắt, miệng cười
Đến đây ánh mắt rạng ngời niềm tin .
Gục đầu bên Chúa cầu xin
Trái lòng với Mẹ - mắt nhìn trời cao.
Chứng nhân tiếng nấc nghẹn ngào
Tim hồn thanh thản, dạt dào yêu thương.

Ra về...lòng vẫn tơ vương
Chiều trên Giáo Điểm, tiếng chuông ngân dài.
Nhà Cha, chẳng cửa riêng ai
Cửa luôn rộng mở chờ hoài hối nhân .

Đ Văn Tích

